МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПЕРФОРМАТИВНИХ МИСТЕЦТВ
КАФЕДРА РЕЖИСУРИ ТА АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ
ІМЕНІ НАРОДНОЇ АРТИСТКИ УКРАЇНИ ЛАРИСИ ХОРОЛЕЦЬ

АНОТАЦІЯ
ДО ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ
«Ювілейний концерт народного вокального колективу «Веселочка: 30 років в унісон», авторка Анна Міщенко, на сцені Центру культури і мистецтв Бориспільської міської ради»

на здобуття ступеня вищої освіти «Бакалавр»

Виконала: здобувачка вищої освіти
4 курсу, групи БСМ-11-22
спеціальності:
026 «Сценічне мистецтво»
Освітньої програми «Режисура»
Міщенко Анна Максимівна

Керівник творчого проєкту:
доцентка НАКККіМ
Кратко Юлія Володимирівна

Рецензент:
Директор Бориспільського будинку дитячої та юнацької творчості «Дивоцвіт»
Наталія ТИМЕНКО

Допустити до захисту творчого проєкту
Протокол засідання кафедри
№ ___ від_____
Завідувач кафедри —
професор, народний артист України
_____ Віктор ГИРИЧ
(підпис)

Київ 2026

ЗМІСТ

ВСТУП 4
РОЗДІЛ 1. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ОБРАНОЇ ТЕМИ 8
РОЗДІЛ 2. РЕЖИСЕРСЬКО-ПОСТАНОВОЧНИЙ ПЛАН 13
2.1. Режисерський аналіз 13
2.1.1. Тема 13
2.1.2. Проблема 13
2.1.3. Конфлікт 13
2.1.4. Ідея 13
2.1.5. Подієвий ряд 14
2.1.6. Сюжет 14
2.1.7. Епізоди 15
2.1.8. Композиція 16
2.2. Режисерський задум 18
2.2.1. Надзавдання 18
2.2.2. Наскрізна дія 18
2.2.3. Жанр 18
2.2.4. Художні образи 18
2.2.5. Характеристика образів 19
2.2.6. Атмосфера 21
2.2.7. Мізансценування 22
2.2.8. Темпоритм 28
2.3. Втілення задуму 29
2.3.1. Художньо-декоративне оформлення 30
2.3.2. Музично-шумове оформлення 31
2.3.3. Світлове оформлення 33
2.3.4. Графік випуску 34
ВИСНОВКИ 38

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 41
ДОДАТКИ 41
Додаток 1. Сценарій 44
Додаток 2. Афіша 76
Додаток 3. Фото 77

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасному світі, де кожен день приносить нові виклики та інформаційний шум, нам дедалі важче відшукати власне коріння й відчути тяглість власної історії. Ми існуємо в умовах постійної напруги, де минуле здається крихким, а майбутнє – неокресленим, через що цінність кожної прожитої миті набуває особливого, майже сакрального значення. Саме тому сьогодні критично важливо звертатися до мистецтва як до джерела внутрішньої сили, що здатне об'єднати розрізнені фрагменти нашого життя в єдине ціле. Колективна пам'ять і творча спадщина – це не просто сторінки архіву, а живий рушій нашого національного та особистісного зростання.

Ми часто балансуємо між обов'язком пам'ятати та жадобою до всього нового, часом втрачаючи ту тонку нитку, що зв'язує покоління. Це породжує відчуття відчуженості, тривогу та страх, ніби наша ідентичність може розчинитися у стрімкому потоці часу.

Справжня стійкість дедалі частіше виявляється у вмінні берегти спільні цінності – у тих простих, але глибоких речах, що роблять нас частиною великої родини. Коли ми звертаємося до своїх витоків, це дарує нам необхідну опору, допомагає усвідомити власну гідність і знайти сенс у щоденній праці.

Навчитися чути голос минулого, не зупиняючи рух вперед – це мистецтво життєвої гармонії. Це не лише про збереження канонів, а й про сміливість адаптувати їх до реалій сьогодення. Адже нові сенси народжуються лише там, де є повага до фундаменту, на якому ми стоїмо.

На шляху до самоусвідомлення важливо не лише прагнути вершин, а й не забувати про силу єдності. Часто ми шукаємо порятунку в складних концепціях, хоча він лежить на поверхні – у спадкоємності поколінь, у пісні, що передається від вчителя до учня, у вірності рідній сцені.

Варто зберігати баланс між індивідуальним успіхом та спільним надбанням. Якщо дбати лише про миттєвий хайп, можна втратити те, що справді наповнює змістом цілі десятиліття – досвід, майстерність і тепло

людських взаємин. Культурна ідентичність – це не відсутність змін, а вміння залишатися собою в епіцентрі подій.

Тому так важливо створювати простір для діалогу між традицією та сучасністю, де кожен голос має право бути почутим. Це не абстрактна теорія – це про гармонію між досвідом наставників та енергією молоді. У складному ритмі війни саме мистецтво стає територією справжньої духовної безпеки.

Саме тому тема ювілейного літопису сьогодні є такою гострою. Ми намагаємося контролювати своє життя, планувати майбутнє, але водночас відчуваємо, як зовнішні обставини тиснуть на нас. Це викликає внутрішній опір і потребу в пошуку надійних орієнтирів.

На цьому тлі питання спадкоємності, професійної честі та родинного зв'язку набувають нової глибини. І сцена, як завжди у доленосні часи, перетворюється на місце, де ми можемо відкрито про це говорити. Через творчість ми бачимо, що пам'ять і вірність – це не просто слова, а фундамент нашої незламності.

Мета роботи – через театралізовану форму художнього літопису дослідити шлях становлення творчої особистості в межах колективу, розкрити цінність спадкоємності поколінь та професійної єдності. Ми прагнули створити не просто концертну програму, а цілісну драматургічну подорож «Альбомом історії», де кожна нота музичного спектра стає провідником до розуміння глибинних сенсів мистецтва.

Таким чином, головна мета полягає у розкритті багатогранності «Веселочки» не лише як вокального ансамблю, а як живої родини, що протягом тридцяти років вчить своїх вихованців чути один одного, цінувати коріння та зберігати внутрішнє світло навіть у найскладніші часи. Через конфлікт і подальше примирення семи символічних персонажів-ноток я прагнула дати глядачеві простір для усвідомлення того, що справжня гармонія народжується лише в поєднанні дисципліни, щирості та вірності своїй справі.

Завдання:

1. Дослідити 30-річну історію ансамблю, визначити ключові етапи його становлення, тему, ідею та головний конфлікт майбутнього дійства.
2. Сформулювати надзавдання та наскрізну дію, обрати жанр і форму ювілейного свята, розробити образи персонажів та їхню роль у сюжеті.
3. Написати сценарій, який органічно поєднує офіційний регламент (урочисту частину, привітання) із театралізованою дією.
4. Визначити загальне візуальне рішення вистави, віднайти специфічні художньо-образні засоби (символічний реквізит, колірні домінанти, світлові атмосфери) та шляхи їхньої реалізації.
5. Розробити індивідуальне художньо-пластичне рішення для кожного номера, підпорядкувавши їхній візуальний, світловий та хореографічний ряд загальній драматургії епізодів.
6. Реалізувати постановку на сцені, забезпечивши якісну технічну координацію та емоційну взаємодію артистів із глядачем.

Об'єкт: тридцятирічний творчий шлях Народного вокального ансамблю «Веселочка» як цілісний процес формування цінностей, спадкоємності поколінь та професійного становлення особистості.

Предмет: режисерські методи втілення образу колективної пам’яті через театралізовані символи («Альбом історії», сім Ноток) та пошук засобів художнього діалогу між артистом і глядачем.

Практичне значення одержаних результатів.

Практичне значення отриманих результатів полягає у здатності постановки активізувати внутрішній діалог глядача та вихованця, спонукаючи до переосмислення власного місця в історії колективу та громади. Це може

стати поштовхом до якісних внутрішніх змін — відродження почуття причетності до спільної справи, прийняття відповідальності за збереження традицій та усвідомлення важливості кожного «голосу» в єдиному вокальному колі.

Також творчий проєкт звертається до глядача не як до пасивного спостерігача, а як до безпосереднього учасника подій — з його власними спогадами про дитинство, перші кроки на сцені та вибори, що формували його особисту історію в стінах «Веселочки». Використання інтерактивних методів та образів-символів дозволяє кожному присутньому відчути себе невід'ємною частиною живого літопису, що зміцнює емоційний зв'язок між поколіннями та підтримує незламний дух національної культури.

Крім того, представлена робота має виражену методичну цінність і може слугувати наочним прикладом та практичним кейсом із режисури та моделювання сучасних ювілейних заходів у закладах позашкільної освіти та культури. Розроблений сценарій, що базується на синтезі офіційного регламенту та театралізованої притчі, пропонує універсальний алгоритм художнього осмислення історії творчих колективів. Матеріали проєкту, художні прийоми персоніфікації образів (Ноток) та інтерактивні методи взаємодії з авдиторією можуть бути успішно впроваджені режисерами-постановниками, педагогами та організаторами масових видовищ під час підготовки аналогічних тематичних подій, трансформуючи звичні звітні концерти у цілісні драматургічні вистави.

РОЗДІЛ 1. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ОБРАНОЇ ТЕМИ

Мистецтво завжди було тим місцем, куди людина приходила з найглибшими своїми питаннями. Саме тут вона намагалася зрозуміти тяглість поколінь, природу успіху та силу спільноти, що об'єднує нас протягом десятиліть. На питання про те, як зберегти іскру творчості протягом тридцяти років, немає точних відповідей, і саме це робить їх такими важливими.

Вони не просто теоретичні — вони про «Веселочку». В 1996 році Бурчак Жанною Іванівною, заслуженим працівником культури України, був створений вокальний ансамбль «Веселочка». Перший виступ новоствореного колективу відбувся весною 1996 року, з цього часу ведеться його історія. За високі досягнення в професійному мистецтві, пропаганду української дитячої пісні та хорового мистецтва в 2008 році він отримав почесне звання «Зразковий художній колектив», в 2013 та році це звання було підтверджено. З 2013 року до керівництва колективом долучились Крастиченко Вікторія Василівна та Вишняк Олена Олексіївна. Завдяки їх таланту, майстерності, неймовірній любові до української пісні колектив досягнув нового рівня розвитку – в 2018 році йому було присвоєно почесне звання «Народний художній колектив». В 2021 році керівником колективу була відома в місті та області естрадна співачка Брова Тетяна. З 2022 року керівником Народного вокального колективу «Веселочка» також є його випускниця Новоселецька Яна Едуардівна, завдяки якій колектив отримав нову молодіжну енергію, новий репертуар, нові перемоги. В 2015 році в складі Народного вокального ансамблю «Веселочка» Олена Олексіївна вокальну групу «Cherry-berry», яка вражає глядачів своїм непересічним репертуаром і високим рівнем виконавської майстерності [7].

Окремим вагомим аргументом на користь вибору теми стала унікальна історія Народного вокального ансамблю «Веселочка», який вже три десятиліття є осередком культурного життя. Сьогодні цей колектив залишається великим і значущим саме тому, що пісня не просто супроводжує

його учасників, а стає їхнім способом життя. Через усю тридцятирічну історію «Веселочки» червоною ниткою проходить розуміння пісні як оберега, що гартує дух і об'єднує покоління в найтепліші та найскладніші часи.

На мою думку, саме форма концертної програми є найкращим інструментом для художнього осмислення цього шляху. Ювілейний формат дозволяє не лише підбити підсумки, а й перетворити хронологію фактів на емоційну подію. Враховуючи, що основним творчим ресурсом колективу є діти, я обрала специфічні форми театралізації: яскраві візуальні акценти та введення персонажів. Адже дитяче сприйняття потребує не сухої лекції, а казки, де абстрактні поняття стають живими та зрозумілими.

Відомий український викладач-методист і фахівець у галузі сценічного мистецтва Анатолій Горбов розглядає концерти як цілісні театралізовані дійства, де кожен елемент підпорядкований загальній режисерській концепції та законам драматургії. У своїх працях він наголошує: Режисура театралізованого масового заходу – це особливий вид художньої творчості, головне завдання якого полягає у виявленні глибокого внутрішнього змісту через образно-ігрове вирішення документального чи реального життєвого матеріалу. Художня організація святкового простору вимагає від режисера не механічного поєднання окремих номерів, а створення цілісної драматургічної структури, де музика, слово, світло, пластика та психологічні акценти взаємодіють як єдиний художній організм, здатний емоційно захопити глядача та перетворити його на активного співучасника дійства [10]. Його дослідження яскраво підкреслюють важливість створення чіткого режисерського задуму, що синтезує художні засоби, формуючи особливу, унікальну мову спілкування з аудиторією.

Для забезпечення максимальної впізнаваності та емоційного відгуку я використала образи, знайомі кожному з малечку – яскраві кольори веселки та музичні ноти, які в моїй інтерпретації набувають людських рис. Це дозволило створити простір активної залученості глядача: він не просто спостерігає за дійством, а стає частиною великої родини, де інтерактивне спілкування з

персонажами стирає кордон між сценою та залом. Такий підхід робить ювілей не просто звітом про досягнення, а живим процесом творення спільної історії тут і зараз.

Серед усіх тем, які найбільше мене торкаються як режисерку, особливо виділяється тема спадкоємності та художнього часу. Ювілейні тридцять років – це не тільки дати в архіві. Це живі голоси вихованців, це трансформація дитячих мрій у професійну майстерність, це зв'язок між першим вчителем і сучасним артистом. Мені захотілося дослідити ці теми саме через театралізований літопис, де «Альбом історії» та сім Ноток стають повноцінними героями, що ведуть діалог із глядачем.

Важливим джерелом для моїх роздумів стала ідея про те, що ми не можемо зупинити час, але можемо поставити йому питання. У контексті 30-річчя колективу це питання про те, що ми залишаємо після себе. Дослідження Бронні Вер про те, про що найбільше шкодують люди наприкінці свого шляху, де головним є одкровення: «Я шкодую, що мені не вистачило сміливості жити життям, правильним для мене, а не життям, якого очікували від мене інші», змусило мене замислитися, як важливо встигнути прожити творче життя щиро, не відкладаючи справжні мрії на «потім». Ці зізнання підкріпили мою впевненість у тому, що успіх колективу – це не кількість грамот, а відчуття змістовності життя та вірність власним цінностям.

Це перекликається з теорією Абрагама Маслоу про самореалізацію. Тільки тоді, коли ми виходимо на рівень творчості та пошуку сенсу, народжується справжнє глибоке щастя. Саме з цього прагнення бути собою попри все виросла «Веселочка». Однією з причин вибору цієї теми стала і моя потреба як режисерки осмислити власний шлях у колективі, адже відчуття, що ми живемо в очікуванні, а не в самому житті, знайоме багатьом.

Особливого, сакрального значення вибір цієї теми набуває в контексті реалій сьогодення та викликів повномасштабної війни в Україні. Хронічний стрес, повітряні тривоги, постійне відчуття небезпеки та руйнація звичного устрою життя чинять тиск на вразливу психіку дитини. Сучасні українські

діти передчасно дорослішають, стикаючись із тривогою та емоційним заціпенінням, через що втрачають здатність безтурботно сприймати світ і просто радіти своєму дитинству. Як митець, я чітко усвідомлюю, що в такі кризові періоди мистецтво не має права залишатися осторонь. Воно має трансформуватися у простір психологічного захисту, терапії та духовної безпеки, де кожна дитина зможе бодай на деякий час відпустити внутрішню напругу.

Саме тому ідея створення не просто сухого звітного концерту, а яскравої, живої музичної притчі стала моєю свідомою режисерською відповіддю на ці виклики. Подарувати дітям справжнє свято сьогодні – це не про розваги, це про повернення їм права на мрію, про лікування мистецтвом і відновлення внутрішнього світла. Театралізована форма ювілею, де абстрактні музичні знаки перетворюються на близьких і зрозумілих друзів, виконує функцію м'якої казкотерапії. Через залучення вихованців до активної творчої гри на сцені, де їхні персонажі-Нотки долають непорозуміння й знаходять спільний лад, діти на підсвідомому рівні отримують алгоритм подолання життєвих криз та відновлюють віру в гармонію.

У часи, коли зовнішній світ здається крихким, сцена «Веселочки» перетворюється на безпечний острівець, де дитячі голоси звучать як маніфест життя. Цей ювілейний концерт покликаний нагадати кожному маленькому артисту і глядачу в залі, що попри всі намагання ворога відібрати у нас майбутнє, наша пісня, наша історія та наша здатність триматися разом є абсолютно незламними. Захистити дитинство, розправити крила дитячих мрій і дати їм силу звучати в унісон – це і є найважливіша місія моєї постановки, яка надає цій роботі глибокого суспільно-культурного та гуманітарного значення.

У театральній формі я спробувала передати це відчуття через образи семи Ноток. Вони не просто символи музики, а живі істоти, кожна зі своїм характером, страхами та прагненнями. Вони змушують нас подивитися вглиб себе і згадати про свої справжні мрії, які ми часто вважаємо «дитячими», але

які насправді є нашим серцем. Щастя в моїй виставі – це не результат тридцятирічної праці, а сам процес творчості, що триває тут і зараз.

Мені дуже важливо було показати «Альбом історії» як місце, де зберігається все найщиріше. Це простір, у якому кожен глядач – випускник чи малюк – може подумати про свій час і свої мрії. Якщо хтось після перегляду згадає свою першу пісню або вирішить нарешті повернутися до творчості, яку відкладав роками – це буде найкраща нагорода для мене.

РОЗДІЛ 2. РЕЖИСЕРСЬКО-ПОСТАНОВОЧНИЙ ПЛАН

2.1. Режисерський аналіз

2.1.1. Тема

Це історія про тридцятирічний шлях становлення та розквіту творчої родини, де через діалог поколінь та конфлікт різних мистецьких поглядів розкривається цінність вірності своєму покликанню. Це розповідь про те, як важливо не знецінювати власне коріння та дитячі мрії заради миттєвих трендів, і як спільна творча праця перетворює розрізнені «ноти» характерів на єдину незламну гармонію.

2.1.2. Проблема

Зіткнення різних мистецьких світоглядів усередині однієї творчої родини, де загроза знецінення досвіду минулого та надмірна прагматичність сучасного заважають почути справжню мелодію єдності. Це складність пошуку балансу між формою та змістом, між «трендами» та «корінням», без якого Альбом життя колективу залишається лише набором розрізнених звуків.

2.1.3. Конфлікт

Конфлікт між сімома Нотками, кожна з яких егоїстично виборює лідерство і намагається довести, що саме її характер є головною основою «Веселочки». Це зіткнення розрізнених амбіцій за право визначати обличчя колективу, яке долається лише через усвідомлення, що справжня сила ансамблю — у їхньому спільному звучанні в унісон.

2.1.4. Ідея

Справжня гармонія та незламність творчого шляху народжуються лише в єдності. Лише об’єднавши різні характери, покоління та погляди в одну яскраву «веселку», ми отримуємо силу створювати справжнє мистецтво, яке не втрачає своєї цінності крізь десятиліття.

2.1.5. Подієвий ряд

Висхідна подія. Сутність «Веселочки» та конфлікт інтересів.Ведуча намагається відкрити ювілейний «Альбом історії», але Нотки зупиняють процес. Вони відкладають святкування через суперечки про те, чия роль у колективі є найважливішою.

Перша подія. Поява «Альбому історії» та семи Ноток.

Головна подія. Три покоління керівників дають зрозуміти Ноткам, що їхні поодинокі амбіції суперечать суті справжньої творчої родини. «Альбом: Немає сенсу в твоїй ідеальній дисципліні, До, чи в твоєму хайпі, Соль, якщо між вами порожнеча. Колектив — це не сума нагород, а здатність звучати в унісон». Нотки одразу усвідомлюють, що сила кожної з них — лише в єдності.

Завершальна подія. Нотки нарешті розуміють, що «Альбом історії» неможливо дописати поодинці, і лише об’єднавшись, вони стають справжньою Веселкою, що не має фінальної сторінки.

2.1.6. Сюжет

Сюжет розгортається навколо ювілейного святкування, де офіційний порядок порушується конфліктом семи персоніфікованих Ноток. Кожна з них уособлює різний підхід до творчості та намагається одноосібно керувати «Альбомом історії»: ДО суворо вимагає залізної дисципліни, РЕ прагне нестримного драйву, МІ дбає лише про естетику кадру, ФА занурюється в лірику, СОЛЬ вимагає популярності у TikTok, ЛЯ акцентує на технічній майстерності, а СІ витає в хмарах, мріючи про безтурботне майбутнє. Цей егоїстичний розбрат заважає колективу побачити свою справжню історію, перетворюючи свято на змагання амбіцій.

Проте протягом концерту лід між Нотками тане під впливом спільних емоційних потрясінь: від щемливого болю та гордості у блоці, присвяченому героям, до щирого захоплення силою вокалу випускників. Кульмінацією стає поява на сцені засновниці колективу та випускниць різних років — цей живий

зв’язок поколінь змушує Нотки зупинити суперечки. Вони остаточно усвідомлюють, що окремий звук, яким би яскравим він не був, не створює музики. У фіналі їхні контрастні характери нарешті зливаються в єдиний, ідеально злагоджений акорд, який і є справжньою душею «Веселочки».

2.1.7. Епізоди

Епізод 1. Передмова в цифрах

Спроба Ведучої розпочати свято за чітким регламентом. Усі досягнення за 30 років виглядають як сухі звіти, а справжні почуття заховані за лаштунками в очікуванні своєї черги.

Епізод 2. Злам Альбому

Раптова поява семи Ноток, які зупиняють офіційний перебіг подій. Вони вносять хаос у звичний порядок, виставляючи «цінники» на свої таланти та ставлячи під сумнів важливість загальних планів.

Епізод 3. Битва за соло

Нотки намагаються переконати Альбом, що кожна з них - найголовніша. Вони пропонують свої найкращі номери та яскраві ефекти, намагаючись «викупити» собі більше сценічного простору, не помічаючи, що втрачають спільний ритм.

Епізод 4. Генетичний код

Крізь суперечки проступає пам’ять поколінь. Поява керівників та віпускників повертає всіх до моменту, коли мрія була чистою, а колектив - єдиним цілим без жодних розрахунків.

Епізод 5. Крила дитинства

Повернення до самих витоків через дитячі спогади та щирі мрії, які колись були сенсом життя. Це мить, коли «Веселочка» знову відчуває легкість і щирість, яку неможливо виміряти кількістю кубків.

Епізод 6. Вибір шляху

Гостре зіткнення прагматизму та творчості. Нотки знову намагаються повернутися до списків справ та «важливих» завдань, ігноруючи заклик Альбому жити тут і зараз. Пряме запитання до серця кожного присутнього: чи не відкладаємо ми справжню радість на «потім».

Епізод 7. Останній аккорд

Час ювілею вичерпано. Альбом залишає замість пишних промов сухий букет як символ моментів, що промайнули непоміченими. Усвідомлення єдності приходить разом із фінальною крапкою, коли шанс на ідеальний спільний виступ уже став історією.

2.1.8. Композиція

Пролог. Показ на екрані відеоряду до початку основного дійства з усіма ключовими історичними моментами становлення “Веселочки” як Народного вокального колективу.

Експозиція. Знайомство з «Веселочкою» та її керівниками через призму 30-річного досвіду, де за прагматизмом підготовки до ювілею та суворими графіками ховаються справжні мрії учасників.

Зав’язка. Поява Альбому історії та семи Ноток, які зупиняють звичний хід концерту та вимагають перегляду цінностей колективу.

Розвиток дії. Альбом намагається відкрити сторінки нереалізованих творчих мрій. Нотки намагаються «купити» визнання через нагороди та дипломи, але змушені зануритися у власну історію — від дитячих наївних сподівань до юнацького запалу «Соку землі», де поступово знецінювалися щирі почуття заради технічної досконалості.

Кульмінація. Час для суперечок закінчився. Звучить усвідомлення, що колективу не вистачить жодних досягнень, аби бути справжньою родиною, якщо вони не почують один одного. Нотки та керівники усвідомлюють свою справжню сутність у момент найвищої емоційної напруги.

Розв’язка. Колектив проходить через фінальну крапку святкового часу, де старі амбіції зникають, поступаючись місцем спільній долі. Перед

глядачами залишається відкрита історія — чи зможуть вони цінувати кожну мить своєї творчості, щоб не стати лише набором розрізнених звуків у закритому Альбомі.

2.2. Режисерський задум

2.2.1. Надзавдання

Надзавданням проєкту є через художню форму ювілейного літопису довести, що в умовах воєнного стану збереження дитячого творчого простору є актом духовної стійкості, де справжня сила колективу полягає не в статистиці нагород, а в безперервному зв'язку поколінь. Режисерський задум спрямований на те, щоб подарувати дітям відчуття свята та захищеності, трансформуючи сприйняття творчості від формального виконання програми до щирого проживання кожної миті «тут і зараз». Постановка стверджує пріоритет живої емоції та спільної мрії над прагматизмом чи зовнішнім успіхом, нагадуючи, що саме в єдності та вірності своєму корінню народжується незламна гармонія, здатна захистити світло дитинства навіть у найскладніші часи. Вистава має спонукати кожного глядача цінувати миттєвості щирої радості, знаходячи свій унікальний голос у спільному вокальному колі та не відкладаючи віру в майбутнє на «потім».

2.2.2. Наскрізна дія

Наскрізною дією є процес подолання творчого егоїзму та технічної сухості заради досягнення духовної єдності поколінь. Це активний рух колективу від боротьби за особисте лідерство до створення цілісної «Веселки», де через щире проживання моменту «тут і зараз» стверджується право дитини на свято та незламність української пісні в умовах війни.

2.2.3. Жанр

Театралізований ювілейний концерт.

2.2.4. Художній образ

1. Альбом

Символ пам'яті, творчого шляху та спадкоємності поколінь.

Образна функція: Альбом виступає не просто як збірник фотографій, а як живий організм, що зберігає енергію тридцятирічної праці. Глядач бачить, як кожна сторінка наповнюється сенсом лише тоді, коли всі елементи колективу взаємодіють між собою.

2. Сім ноток, кольорів веселки

Символ багатогранності колективу, де кожна риса є необхідною частиною єдиного цілого.

Образна функція: Персоніфіковані ноти демонструють перехід від індивідуального егоїзму та суперечок за першість до гармонійного співзвуччя - «Веселки». Кожна нота має свій характер, але лише разом вони здатні створити повноцінну мелодію життя.

2.2.5. Характеристика образів

Альбом історії – це центральний алегоричний образ, що виступає в ролі «голосу сумління» та невблаганного літописця. Він іронічний, мудрий і водночас суворий у своєму прагненні докопатися до істини. Альбом не просто фіксує події, він вимагає від учасників визнати справжню ціну їхнього творчого шляху, відкидаючи формальні нагороди та списки досягнень. Його функція — нагадати, що історія колективу складається не з цифр, а з моментів щирості, які неможливо відкласти на «потім».

Сім Ноток. Це розрізнений образ внутрішнього світу колективу, де кожна нота має свій характер і власну «ціну» успіху. Вони перебувають у стані постійної боротьби за лідерство: одна прагне дисципліни, інша — сучасного хайпу, третя — лише оплесків. У конфлікті вони уособлюють меркантильність і егоїзм, намагаючись «продати» Альбому свої таланти окремо один від одного. Протягом вистави вони мають трансформуватися з хаотичних звуків у єдиний акорд, усвідомивши, що їхня сила – лише в гармонії.

Червона ДО – «Фундамент». Образ суворої дисципліни. Вона виступає за порядок, академічний стрій та традиції закладені засновницею. Найстарша.

Помаранчева РЕ – «Драйв». Енергійна та непосидюча. Їй завжди мало руху, вона вимагає танців, швидкості та емоційності.

Жовта МІ – «Естетика». Персонаж, що відповідає за зовнішню красу. Вона постійно поправляє костюми, стежить за світлом та мізасценами і хоче, щоб усе виглядало бездоганно.

Зелена ФА – «Душа». Найчутливіша серед усіх. Вона відповідає за лірику, зв'язок із природою, коріння.

Блакитна СОЛЬ – «Тренд». Найсучасніша нотка. Вона постійно з телефоном, веде прямі ефіри, знає все про TikTok і обожнює естрадний стиль.

Синя ЛЯ – «Мастерність». Образ професіоналізму. Вона прискіплива до чистоти інтонації та вокальної техніки, символізує любов до складних хорових партитур.

Фіолетова СІ – «Перспектива». Загадкова та мрійлива. Вона підбиває підсумки блоків і завжди дивиться у майбутнє, готуючи глядача до фіналів. Наймолодша.

Два покоління керівників Це образи-орієнтири, що уособлюють тяглість традицій та енергію «Соку землі». Перше покоління (засновники): символ витоків, чистої мрії та фундаменту, на якому було побудовано колектив 30 років тому. Вони нагадують про час, коли творчість була безкорисливою любов'ю. Друге покоління**:** символ розвитку та відповідальності за збереження вогню. Вони перебувають у найбільшій напрузі між повагою до минулого та викликами сучасності, намагаючись не дати «Веселочці» перетворитися на сухий букет спогадів.

Ведуча – уособлення офіційності та прагматизму. Вона намагається тримати все під контролем, діяти за чітким планом та регламентом, не допускаючи відхилень від «сценарію успіху». Її внутрішній конфлікт проявляється через зіткнення з живим, непередбачуваним Альбомом історії, який руйнує її вивірені графіки та змушує відчути справжні, а не заплановані емоції.

2.2.6. Атмосфера

Перший епізод. Атмосфера підкреслено офіційна, суха та дещо манірна. У повітрі панує напружений ритм «звітної події», де за регламентом і цифровими показниками досягнень ховається справжнє життя колективу. Відчувається емоційна скутість та очікування чогось справжнього, що поки залишається за лаштунками.

Другий епізод. Атмосфера різко змінюється на хаотичну, тривожну та провокаційну. Раптове вторгнення Ноток руйнує діловий настрій, вносячи елементи гротеску. Виникає відчуття непередбачуваності, коли звичний порядок свята «тріщить по швах» під тиском нових, зухвалих правил гри.

Третій епізод. Атмосфера стає наелектризованою від егоцентризму та амбіцій. Це енергія суперництва, гучна та дещо комічна у своєму прагненні виділитися. Простір наповнюється роз’єднаністю — кожен тягне ковдру на себе, створюючи іронічний настрій «ярмарку марнославства».

Четвертий епізод. Атмосфера глибока, сповнена трепету та сакрального спокою. З появою керівників і піснею «Сік землі» на зміну хаосу приходить велична ностальгія. Простір стає теплим і густим від відчуття спадкоємності та чистоти, яка на мить зупиняє всі суперечки.

П’ятий епізод. Ефемерна, світла та невагома атмосфера. Вона просякнута дитячою щирістю та легким присмаком магії. Глядач занурюється у стан абсолютної свободи, де немає місця кубкам чи розрахункам, а лише чистий захват від творчості.

Шостий епізод. Атмосфера стає гострою та конфліктною. Відчувається болісне напруження від зіткнення звички планувати та заклику відчувати. Це момент психологічного дискомфорту, коли герої та глядачі опиняються перед вибором: повернутися до безпечних списків справ чи відкрити серце.

Сьомий епізод. Пронизлива атмосфера незворотності та світлої печалі. Вона наповнена медитативним спокоєм після усвідомлення помилок. Символ сухого букета створює відчуття фінальної крапки, де каяття змішується з гірким розумінням того, що час неможливо повернути назад.

2.2.7. Мізансценування

Умовні позначення:

- Чорний трикутник (▲): Ведуча.
- Маленький білий квадрат (■): Альбом історії.
- ● Червоне коло: Нотка ДО.
- ● Помаранчеве коло: Нотка РЕ.
- ● Жовте коло: Нотка МІ.
- ● Зелене коло: Нотка ФА.
- ● Блакитне коло: Нотка СОЛЬ.
- ● Синє коло: Нотка ЛЯ.
- ● Фіолетове коло: Нотка СІ.
- Блакитне коло з квадратом (папкою): директор
- Суцільне чорне коло (●): випускник-соліст.
- Світло-сіре коло (●): акомпаніатор.
- Чорне коло з білою обводкою: керівник колективу.
- Маленькі білі кола (◌) з тонким сірим контуром: діти-учасники хорового колективу.
- Жовтий, світло-коричневий прямокутник на оваліл: великий святковий ювілейний торт.
- Суцільна чорна лінія (——): вектор безпосереднього переміщення, лінія виходу персонажа на сцену.
- Сіра або чорна пунктирна стрілка (⇢): лінія емоційної взаємодії, спрямованість погляду, уваги або ментального зв'язку між персонажами.
- Кольорові пунктирні стрілки (червоні, блакитні, помаранчеві): траєкторії хаотичного «влітання» чи перегрупування Ноток за куліси або по планах сцени.
- Сірий прямокутник із пунктирним контуром: проєкційний екран на задньому плані.

Рис 2.1. Епізод 1. «Передмова в цифрах**»**

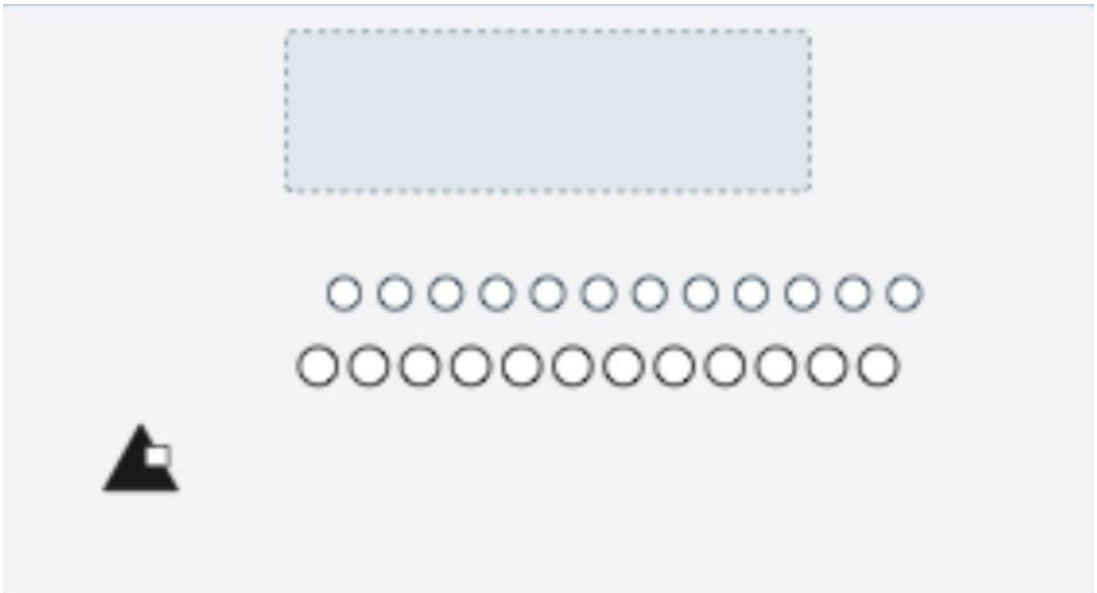

Рис 2.2. Епізод 2. «Злам Альбому**»**

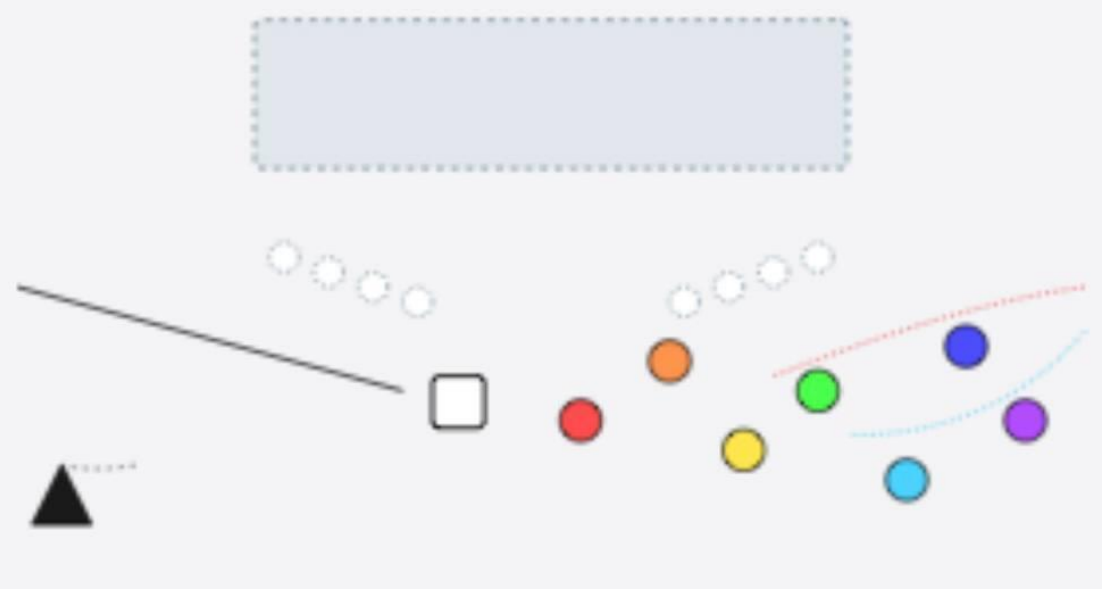

Рис. 2.3. Епізод 2. «Злам Альбому**»**

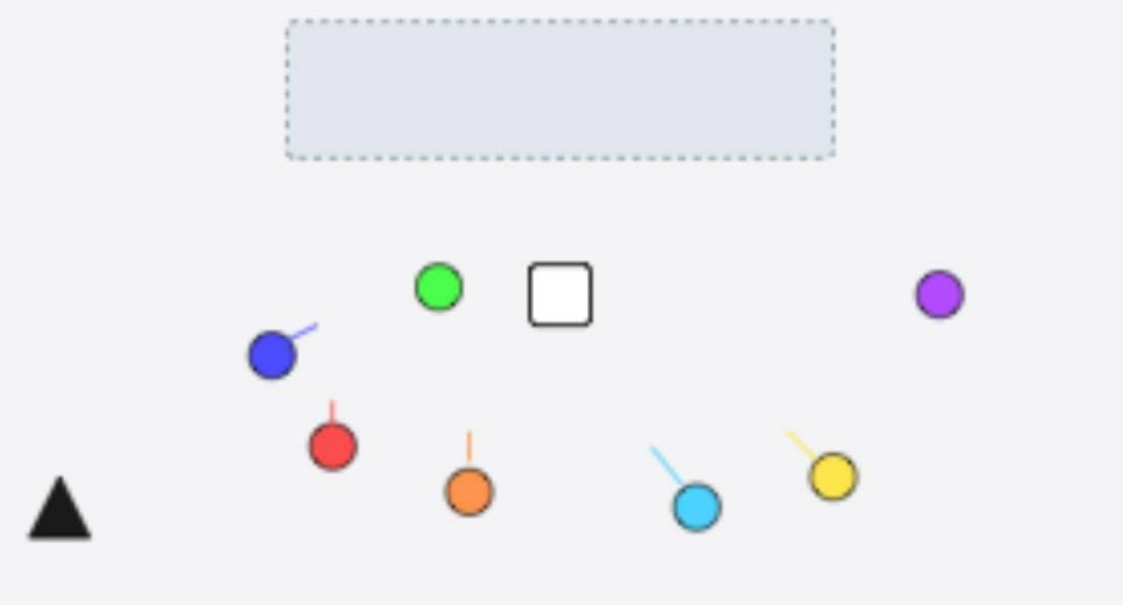

Рис. 2.4. Епізод 3. «Битва за соло**»**

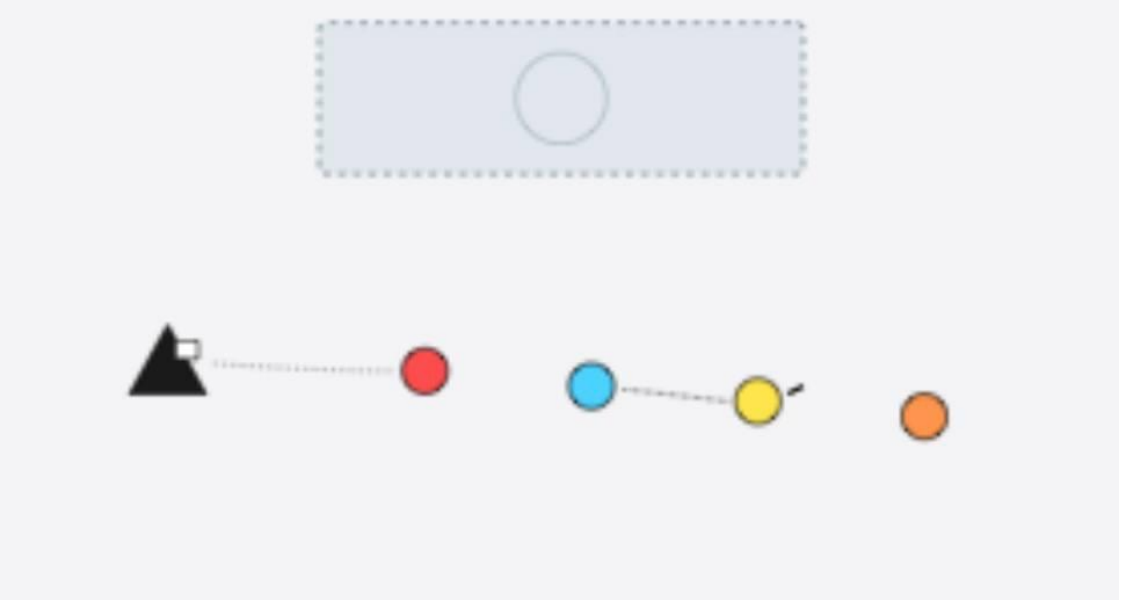

Рис. 2.5. Епізод 3. «Битва за соло**»**

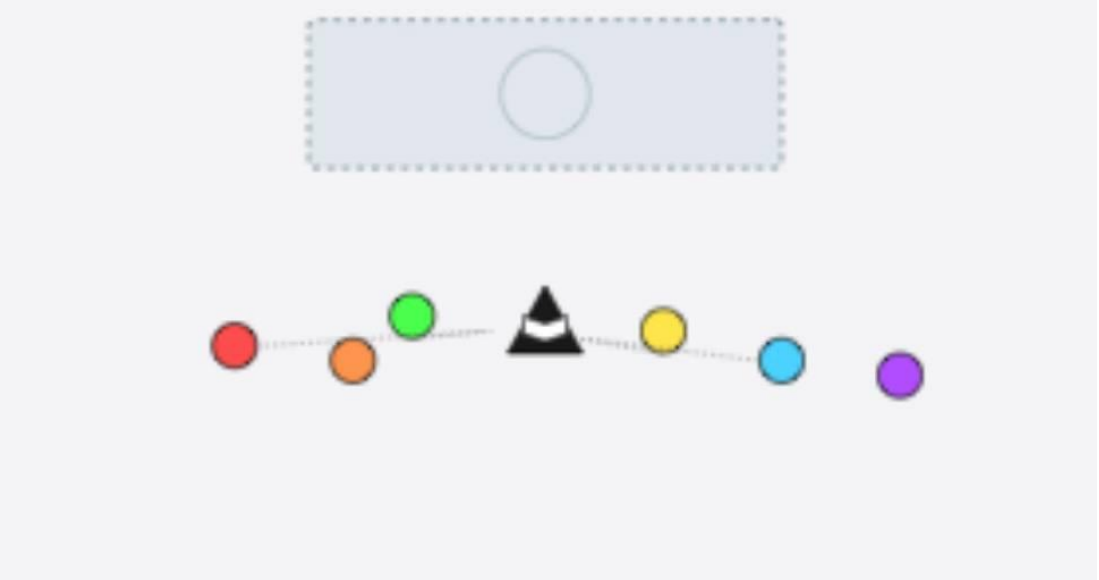

Рис. 2.6. Епізод 4. «Генетичний код**»**

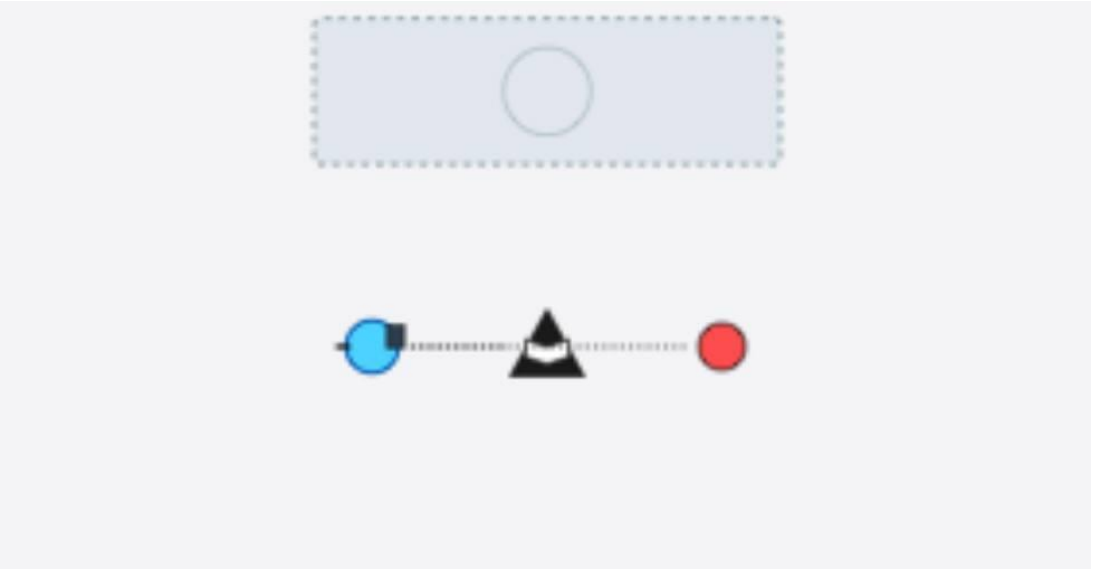

Рис. 2.7. Епізод 4. «Генетичний код**»**

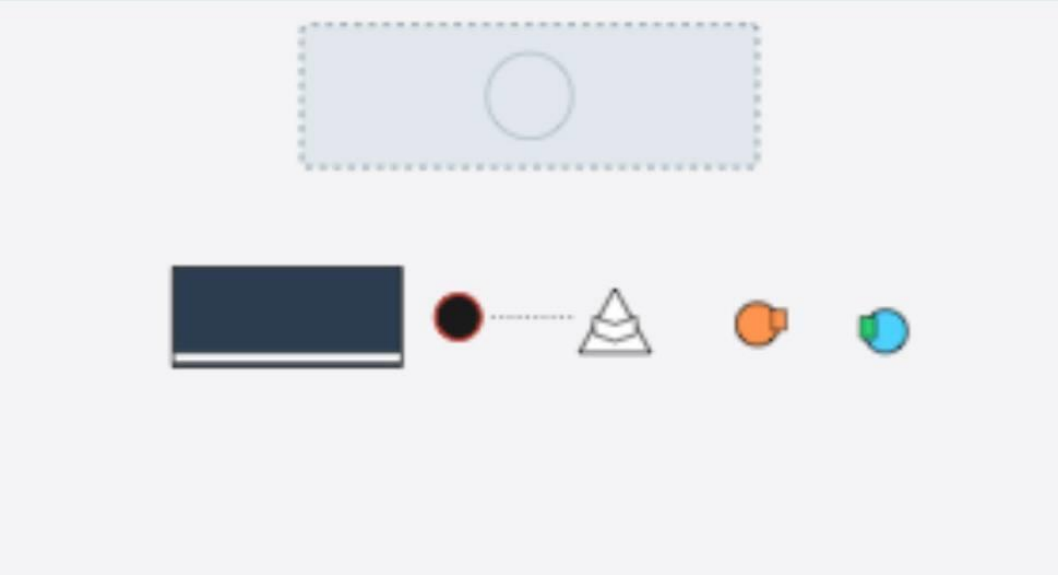

Рис. 2.8. Епізод 5. «Крила дитинства**»**

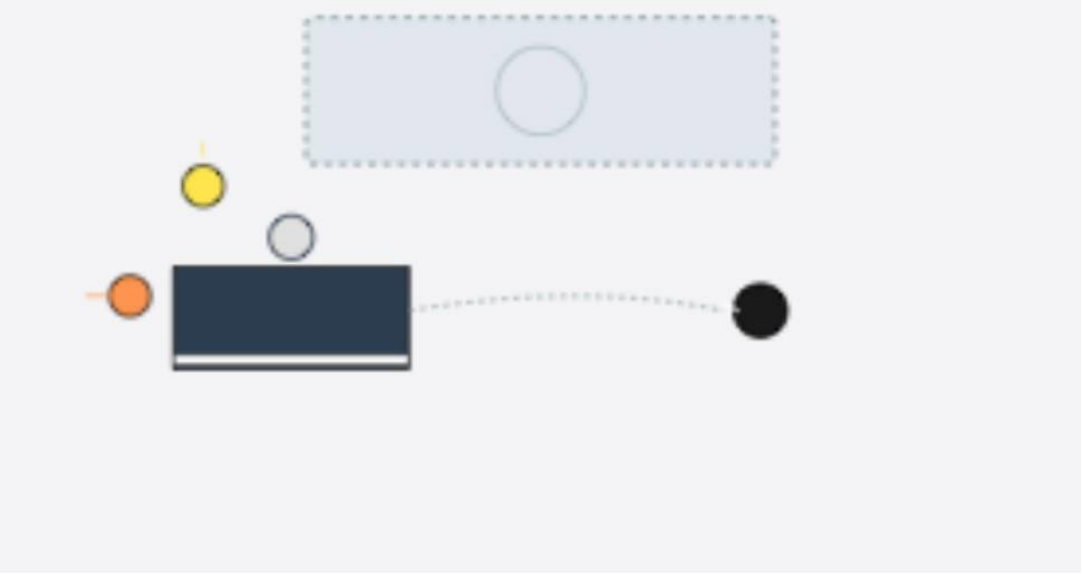

Рис. 2.9. Епізод 6. «Вибір шляху**»**

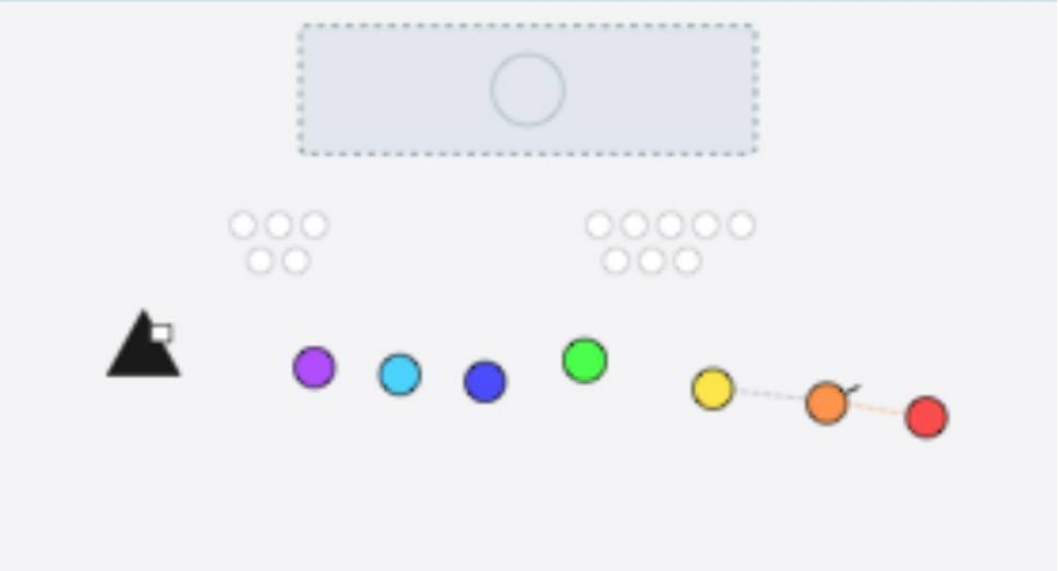

Рис. 2.10. Епізод 7. «Останній аккорд**»**

2.2.8. Темпоритм

Перший епізод. Від динамічного та чіткого до дещо уповільненого в моменти зачитування звітів, і знову до прискореного в ритмі офіційної підготовки до свята.

Другий епізод. Спочатку пришвидшений та нерівний через раптове вторгнення Ноток, що створює ефект зламу звичного порядку подій.

Третій епізод. Стрімкий на початку, насичений активною суперечкою та хаотичними пропозиціями, згодом стає більш сталим, коли конфлікт переходить у фазу торгу з Альбомом.

Четвертий епізод. Сталий та впевнений, що згодом пришвидшується разом із наростанням емоційної напруги під час виконання пісні та появи керівників.

П’ятий епізод. Від плавного та повільного, що занурює у дитячі спогади, до поступового прискорення, що символізує легкість та політ дитячих мрій.

Шостий епізод. Від плавного та повільного, що занурює у дитячі спогади, до поступового прискорення, що символізує легкість та політ дитячих мрій.

Сьомий епізод. Від повільного та медитативного до гостро напруженого в момент фінального усвідомлення, після чого темпоритм зовсім спадає разом із закриттям Альбому.

2.3. Втілення задуму

Процес створення ювілейної постановки для колективу «Веселочка» став для мене глибоким творчим викликом. Моїм головним завданням було вийти за межі традиційного святкового формату та перетворити концерт на цілісну історію, яка б відгукнулася в серці кожного присутнього.

Я прагнула, щоб глядачі не просто спостерігали за виступами, а стали співучасниками внутрішньої трансформації ансамблю. Мене цікавив феномен часу не як хронологічна послідовність тридцятирічного шляху, а як суб'єктивне відчуття: моменти справжнього творчого злету, гіркота відкладених «на потім» мрій та усвідомлення того, як важливо цінувати щирість тут і зараз.

У цій постановці час та пам'ять матеріалізувалися через образи Альбому історії та персоніфікованих Ноток. Вони стали не просто метафорами, а живими учасниками дії, присутніми в кожній зміні світла, у кожному музичному такті та в паузах між спогадами. Я працювала над тим, щоб усі компоненти — від драматургічної лінії Ноток до візуальних символів, як-от «Сік землі» чи сухий букет — утворювали єдиний емоційний потік.

Метою було не лише підбити підсумки тридцятирічної праці «Веселочки», а й спонукати кожного учасника та глядача замислитися над власним життям. Чи не занадто часто ми розмінюємо справжню радість творчості на гонитву за формальним успіхом?.

Для мене було принципово важливим нагадати про цінність миті. Через театралізовані образи я хотіла показати, що історія колективу — це не кількість дипломів у звітах Ведучої, а теплота родинного зв'язку, яку неможливо купити чи повернути, якщо вона втрачена в прагматичній суєті. Ця вистава стала моїм способом поділитися переживанням про те, що справжня пісня триває лише доти, доки в ній звучить щира мрія.

2.3.1. Художньо-декоративне оформлення

У цій постановці було прийнято рішення відмовитися від громіздких фізичних декорацій на користь мінімалістичного цифрового простору. Головним візуальним акцентом сцени стала динамічна мультимедійна заставка на великому екрані з назвою колективу та символічною цифрою «30 років».

Це художнє рішення було обране з кількох концептуальних причин. Відсутність зайвих предметів на сцені дозволила зосередити всю увагу глядача на живих емоціях артистів, їхній пластиці та вокалі. Кожна «нотка» та кожен вихованець стали головними елементами оформлення, не гублячись на тлі статичних конструкцій. Рухлива графіка на екрані символізувала безперервний потік часу та енергію колективу, який не стоїть на місці. Яскраві кольори заставки відображали багатогранність творчого шляху «Веселочки», де кожна зміна кадру — це нова сторінка історії. Лаконічність сцени дозволила максимально ефективно використати світлові акценти. Простір ставав «чистим полотном», на якому за допомогою світла створювалися різні емоційні зони — від інтимних ностальгійних моментів до масштабних ювілейних фіналів. Сама назва колективу в центрі екрана працювала як візуальний якір, нагадуючи, що попри всі метафоричні пошуки Альбому та суперечки Ноток, центром цього всесвіту залишається спільна творча ідея, яка об’єднує покоління вже тридцять років.

Таким чином, візуальний лаконізм підкреслив ідею про те, що справжня цінність «Веселочки» — не в матеріальних речах, а в людях, звуках та миттєвостях, які народжуються тут і зараз у порожнечі сцени, наповнюючи її змістом.

2.3.2 Музично-шумове оформлення

№ п. п	Епізод	Мізансцена або дія	Репліка (маркер)	Музично-шумове оформлення	Примітки
1	Передмова в цифрах	Ведуча відкриває Альбом. Хор готується до виходу.	«Тридцятирічний шлях...»	Трек 1: Урочистий оркестровий вступ. Трек 2: Гімн Веселочки (мінус).	Гучніше під час відкриття завіси.
2	Злам Альбому	Поява семи Ноток. Переривання регламенту.	«Хвилинку! Ви хочете просто перегорнути?»	Трек 3: Різкий звук «стоп-кран» (гальмування). Трек 4: Хаотичний музичний акцент (дзвінкий хаос).	Музика обривається раптово.
3	Торг Ноток	Нотки сперечаються. СОЛЬ знімає сторіз. РЕ вимагає вогню.	«Це ярмарок марнославства!»	Трек 5: Жартівливий «фон-суперечка». Трек 6: Звук сповіщення телефону (TikTok).	Звук телефону має бути чітким.
4	Генетичний код	Поява керівників. Спогади про 1995 рік.	«П'є моє коріння сік землі...»	Трек 7: Глибокий ембієнт. Трек 8: Живий оркестр (Сік	Стале, глибоке звучання.

№ п. п	Епізод	Мізансцена або дія	Репліка (маркер)	Музично-шумове оформлення	Примітки
				землі).	
5	Крила дитинства	Виступ молодшої групи. Гра з бантиками.	«У маленькому серці народжується музика»	Трек 9: Легка мелодія дзвіночків (Celesta). Трек 10: Дитячий сміх (шумовий ефект).	Вимкнути на словах «нашого майбутнього».
6	Вибір шляху	Блок пам'яті. Нотки стають у почесну варту.	«Що ми залишимо після себе?»	Трек 11: Метроном (під час хвилини мовчання). Трек 12: Драматичний віолончельний фон.	Плавно додавати звук до кульмінації.
7	Останній акорд	Фінал. Задування свічок на торті. Альбом закривається.	«З днем народження, Веселочко!»	Трек 13: Хепі бьоздей (симфо-рок). Трек 14: Звук глибокого удару гонгу.	Максималь на гучність на фіналі.

2.3.3. Світлове оформлення

Світлова концепція ювілейного концерту була побудована на принципі максимальної відкритості та святкової заливки, що відповідало формату великої урочистої події. Відмова від складних світлових партитур чи інтимного затемнення була свідомим кроком, спрямованим на створення атмосфери абсолютної прозорості та масштабу. Основними функціями такого світлового рішення стали:

Рівномірне освітлення об’єднувало сцену в єдине ціле, підкреслюючи, що 30-річчя «Веселочки» — це спільна історія, де немає другорядних зон чи «затінених» учасників.

Завдяки стабільному загальному світлу, яскрава рухлива заставка на екрані стала головним візуальним драйвером, що задавав колірний тон кожному епізоду.

Світло не приховувало акторів, а навпаки — робило кожну реакцію Ноток, Альбому історії та керівників максимально помітною для глядача. Це підкреслювало ідею того, що на ювілеї немає місця таємницям, а є лише щире визнання пройденого шляху.

Постійне, яскраве світло працювало на метафору назви колективу, створюючи відчуття наповненості та енергії, яка живить ансамбль протягом трьох десятиліть.

Така світлова стриманість дозволила уникнути зайвого візуального «шуму». Глядач міг повністю сконцентруватися на змісті діалогів Альбому з Нотками та на глибинному сенсі запитань про цінність часу, які звучали зі сцени. Світло у цьому випадку стало символом ясного усвідомлення, до якого герої приходять у фіналі — коли істина про єдність колективу стає очевидною для всіх.

2.3.4. Графік випуску

№ п.п	Термін виконання	Вид роботи	Відповідальний
1	02.02.2026	Визначення з вибором теми та структури ювілейного концерту	Міщенко Анна
2	10.02.2026	Затвердження концепції «Альбому історії» та сценарію концерту	Кратко Юлія Володимирівна
3	15.02.2026	Збір архівних матеріалів (фото, відео за 30 років) та літературних джерел	Міщенко Анна
4	22.02.2026	Аналіз творчих досягнень колективу за десятиліття для блоків концерту	Міщенко Анна
5	01.03.2026	Фіналізація сценарію, розподіл реплік для Ноток та Ведучої	Міщенко Анна
6	05.03.2026	Розробка образної системи (стилістика Ноток), правки сценарію	Міщенко Анна, Кратко Юлія Володимирівна

7	10.03.2026	Робота зі сценографією: оформлення Альбому, декорацій та фонів	Міщенко Анна
8	12.03.2026	Затвердження ескізів костюмів для Ноток та технічного реквізиту	Міщенко Анна
9	13.03.2026	Створення робочого реквізиту та підготовка відео-контенту	Міщенко Анна, , Редчиць Катерина
10	14.03.2026	Початок репетицій: читки тексту з Нотками, робота над образами	Міщенко Анна
11	16.03.2026	Початок мізансценування (виходи Ноток, зв’язки між номерами)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька
12	18.03.2026	Відпрацювання сценічної взаємодії між Ведучою та Нотками	Анна Міщенко
13	20.03.2026	Підготовка сценічних костюмів (кольори Ноток) та аксесуарів	Міщенко Анна, Катерина Куркова

14	22.03.2026	Прогони окремих блоків (дитячий, героїчний, сучасний)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька, Ірина Хижна, Олена Вишняк
15	25.03.2026	Репетиції з музичним та шумовим оформленням (фонограми)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька
16	27.03.2026	Детальна чистка перших епізодів (вступ, молодша група)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька
17	30.03.2026	Чистка центральних епізодів (блок пам'яті, весняний вальс)	Міщенко Анна, Кратко Юлія Володимирівна, Ірина Хижна
18	02.04.2026	Чистка фінальних епізодів та виходу оркестру	Міщенко Анна, Кратко Юлія Володимирівна, Яна Новоселецька, Жанна Бурчак
19	05.04.2026	Репетиція 1-го відділення концерту з музикою та відеорядом	Міщенко Анна, Яна Новоселецька
20	07.04.2026	Репетиція 2-го відділення (випускники, оркестр, фінал)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька

21	10.04.2026	Загальний прогін концерту (без костюмів)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька
22	12.04.2026	Фінальна підгонка костюмів та перевірка реквізиту (Торт)	Міщенко Анна, Яна Новоселецька, Катерина Куркова
23	15.04.2026	Генеральний прогін зі світлом, звуком та повним реквізитом	Міщенко Анна, Яна Новоселецька, Катерина Куркова
24	17.04.2026	Корекційна репетиція за підсумками прогону	Міщенко Анна
25	19.04.2026	Генеральний передпоказ для керівництва	Міщенко Анна, Яна Новоселецька, Наталія Тименко
26	20.04.2026	Робота з промо-матеріалами, афіша та анонс у соцмережах	Міщенко Анна, Яна Новоселецька
27	22.04.2026	Ювілейний концерт «30 років Веселочці». ПРЕМ'ЄРА	Усі відповідальні особи

ВИСНОВКИ

У результаті дослідження тридцятирічного творчого шляху Народного вокального ансамблю «Веселочка» було успішно виокремлено ключові етапи його становлення — від заснування у 1995 році до сучасної модернізації репертуару. Спираючись на цей історичний матеріал, практично вдалося чітко визначити тему, ідею та конфлікт майбутнього дійства. Аналіз показав, що хронологічні факти колективу є самодостатньою драматургічною основою, проте під час дослідження виникла складність із пошуком ранніх архівних фотоматеріалів, що змусило змістити акцент з суто документального відтворення на художньо-метафоричне осмислення літопису.

У процесі визначення ідейно-тематичної платформи проєкту було сформульовано чітке надзавдання та наскрізну дію вистави, а також обґрунтовано вибір жанру. Режисерський задум успішно матеріалізувався через розробку образів семи Ноток. На практиці повністю вдалося наділити кожну ноту унікальним психологічним характером, що дозволило перетворити абстрактні музичні поняття на живих героїв. Певні труднощі викликав пошук балансу в акторській грі дітей, які виконували ці ролі, адже через брак сценічного досвіду їм спочатку було важко утримувати гротескну манеру поведінки, що вимагало проведення додаткових індивідуальних репетицій.

На основі розробленої концепції було написано повноцінний сценарій ювілейного концерту, де офіційний регламент (вітальні промови керівництва, зачитування листів, нагородження батьківського комітету) мав органічно поєднатися з художньою театралізованою дією. Частково вдалося уникнути звичної сухості офіційної частини, вмонтувавши виступи почесних гостей безпосередньо в сюжетні лінії суперечки Ноток, проте на практиці зіткнення художньої структури та офіційних звернень показало суттєвий дисонанс. Жорсткий часовий хронометраж та непередбачувана тривалість промов офіційних осіб суттєво уповільнювали темпоритм вистави, а введення

динамічних текстових «перепалок» між Нотками не змогло повноцінно компенсувати ці паузи й повністю зберегти безперервну лінію дії. У майбутній режисерській практиці під час роботи з подібними форматами я б кардинально змінила цей підхід: замість спроби вмонтувати затяжні офіційні виступи в ігрові епізоди, доцільніше повністю відокремити офіційний протокол від театралізованої притчі, винісши всі привітання та нагородження у чітко регламентований автономний блок на початку або у фіналі заходу, щоб не руйнувати цілісну художню тканину вистави.

Розробляючи загальне візуальне рішення вистави, було прийнято концептуальне рішення відмовитися від громіздких фізичних декорацій на користь мінімалістичного цифрового простору на основі світлодіодного екрана та відкритої, яскравої світлової партитури. Вдалося чітко закріпити за кожним персонажем його колірну домінанту в костюмах та реквізиті, що забезпечило миттєве впізнавання образів глядачем. Проте, практичне втілення світлової концепції вимагало коригування: через високу яскравість екранної заставки виникав ризик затемнення облич артистів на авансцені, тому під час генерального прогону було оперативно змінено кути заливного світла та відрегульовано баланс контрастності.

У ході реалізації художньо-пластичного та режисерського рішення для кожного окремого номера, їхній візуальний та хореографічний ряд було повністю підпорядковано загальній драматургії епізодів. Вдалося знайти специфічні акценти для ключових виступів: винесення піаніно додало камерності виступу випускників, а фінальний вихід оркестру «Барви України» створив необхідний емоційний масштаб. Водночас складним завданням став зведення та розведення масових мізансцен: обмежений простір сцени вимагав математично точного таймінгу виходів, який, на жаль, не в усіх моментах вдалося дотримуватися.

Фінальне втілення постановки на сценічному майданчику забезпечило якісну технічну координацію всіх служб та потужну емоційну взаємодію

артистів із глядацьким залом. Особливо значущим у практичному вимірі став контекст воєнного часу: вистава успішно виконала функцію м'якої казкотерапії, подарувавши вихованцям та глядачам відчуття безпеки, свята та психологічного розвантаження, що завершилося винесенням ювілейного торта. Практичний аналіз показав, що єдиним непередбачуваним фактором залишався ризик оголошення повітряної тривоги під час прем'єри, що вимагало розробки окремого плану евакуації, проте злагодженість команди та внутрішня дисципліна колективу дозволили провести захід.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авраменко О. Мистецтво живого слова: Практикум з виразного читання. Київ: Грамота, 2015. 180 с.
2. Арто А. Театр і його двійник / пер. З франц. Р. Осадчук. Київ: Видавництво Жупанського, 2021. 280 с.
3. Барба Е. Паперове каное / пер. з англ. М. Шкарабан. Львів: Літопис, 2001. 288 с.
4. Бех І. Д. Виховання особистості: Сходження до духовності. Київ: Либідь, 2006. 272 с.
5. Боулбі Дж. Створення та руйнування емоційних зв'язків / пер. з англ. Київ: Інститут психічного здоров'я, 2019. 304 с.
6. Брук П. Жодних секретів. Думки про акторську майстерність і театр. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2005. 136 с.
7. Будинок дитячої та юнацької творчості м. Борисполя : вебсайт. URL: https://bdut.in.ua/ (дата звернення: 11.05.2026).
8. Вер Б. П'ять речей, про які найбільше шкодують люди перед смертю / пер. з англ. С. Новікова. Київ : КМ-БУКС, 2019. 256 с.
9. Вовкун В. В. Мистецтво режисури масових видовищ: підручник. Київ: НАКККіМ, 2015. 356 с.
10. Горбов А. С. Режисура видовищно-театралізованих заходів. Фастів: Поліфаст, 2004. 264 с.
11. Гротовський Є. Театр. Ритуал. Перформер. Львів: Літопис, 1999. 186 с.
12. Гузик В. П., Кудрявцева Н. Б. Комплексний психофізичний тренінг: метод. посібник. Київ: ДАКККіМ, 2005.
13. Зайцев В. П. Майстерність артиста і ведучого: навч. посібник. Київ: НАКККіМ, 2016. 234с.

14. Зайцев В. П. Режисура естради та масових видовищ: навч. посіб. (2-е вид.). Київ: ДАКОР, 2006. 252 с.

15. Зінкевич-Євстигнєєва Д. Практикум з казкотерапії. Київ: Сфера, 2005. 210 с.

16. Кісарчук З. Г. Психологічна допомога сім'ї: Навчальний посібник. Київ: Видавничий Дім "Слово", 2012. 248 с.

17. Клименко В. В., Буток В. Д. Ваш вихід панове, або Акторська майстерність для початківців. Київ: Таксон, 2002. 236с.

18. Корнієнко Н. М. Лесь Курбас: репетиція майбутнього. Київ: Либідь, 2007. 468с.

19. Кужельний О. П. Основи режисури театралізованих видовищ і свят. Навчальний посібник. Київ: НАКККіМ, 2012. 130 с.

20. Курбас Л. Філософія театру / упорядн. М. Лабінський. Харків-Київ: Видавець Олександр Савчук; Видавництво «Основи», 2022. 920 с.

21. Матушенко В. Б. Розвиток естрадного мистецтва: підручник. Київ: НАКККіМ, 2016. 200 с.

22. Обертинська А. П. Основи режисури масових вистав і свят: навч. посіб. Київ: ДАКККіМ, 2002. 87 с.

23. Оржеховська В. М. Педагогіка співробітництва: Навчальний посібник. Київ: ІЗМН, 2011. 240 с.

24. Освіторія. Як війна змінила українських дітей? Разючі інсайти з дослідження «Індекс майбутнього» [Електронний ресурс]. 2024. URL: https://osvitoria.media/experience/yak-vijna-zminyla-ukrayinskyh-ditej-razyuchi-insajty-z-doslidzhennya-indeks-majbutnogo/ (дата звернення: 10.05.2026).

25. Погребняк Г. П. Аспекти сучасного менеджменту в галузі видовищ: навчально-методичний комплекс. Київ: НАКККіМ, 2011. 48 с.

26. Романчук О. Діти та війна: психологічна допомога та зцілення травми. Львів: Видавництво «Свічадо», 2023. 256 с.

27. Словник театрознавчих термінів і понять / укладачі Савченко І., Ліпницька І. Київ: Видавництво НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2021. 144 с.

28. Станіславська К. І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури. Київ: НАКККіМ, 2012. 320 с.

29. Терлецька Л. Особливості психологічного супроводу дітей з синдромом дефіциту уваги та гіперактивності // Психолог. 2019. № 4. С. 12–18.

30. Тихінська Н. І. Історія та трансформація образу Святого Миколая у світовій культурі // Культурологічний вісник. 2018. № 38. С. 45–52.

ДОДАТКИ

Додаток 1. Сценарій ювілейного концерту «30 років Веселочці»

Дійові особи:

· ***ВЕДУЧА*** *— Господиня «Альбому історії». Єдиний реальний персонаж, який взаємодіє і з казковими Нотками, і з глядачем. Вона контролює хід подій, перегортає сторінки та стримує емоційні суперечки Ноток.*

СІМ НОТОК (Символи музичного спектра):

· ***Червона ДО*** *— «Фундамент». Образ суворої дисципліни. Вона виступає за порядок, академічний стрій та традиції, закладені засновницею. Найстарша.*

· ***Помаранчева РЕ*** *— «Драйв». Енергійна та непосидюча. Їй завжди мало руху, вона вимагає танців, швидкості та емоційного вибуху.*

· ***Жовта МІ*** *— «Естетика». Персонаж, що відповідає за зовнішню красу. Вона постійно поправляє костюми, стежить за світлом і хоче, щоб усе виглядало «як на картинці».*

· ***Зелена ФА*** *— «Душа». Найчутливіша серед усіх. Вона відповідає за лірику, зв'язок із природою, коріння.*

· ***Блакитна СОЛЬ*** *— «Тренд». Найсучасніша нотка. Вона постійно з телефоном, веде прямі ефіри, знає все про TikTok і обожнює естрадний стиль.*

· ***Синя ЛЯ*** *— «Мастерність». Образ професіоналізму. Вона прискіплива до чистоти інтонації та вокальної техніки, символізує епоху складних хорові партитур.*

· ***Фіолетова СІ*** *— «Перспектива». Загадкова та мрійлива. Вона підбиває підсумки блоків і завжди дивиться у майбутнє, готуючи глядача до фіналів. Найменша.*

Сцена закрита. Звучить налаштування інструментів — хаотичне, але поступово переходить у гармонійний акорд. На передній план виходить Ведуча, тримає в руках альбом.

Ведуча. Тридцять років... Для когось це просто цифра в архіві. Для вихованців Народного колективом“Веселочка” – це тисячі репетицій, сотні відданих сердець і один великий Альбом, який написаний разом. Тут немає випадкових звуків. Тут кожна нота має своє ім'я, а кожен колір — свою історію. Сьогодні ми не просто гортаємо сторінки. Ми оживляємо пам'ять. Сторінка перша. Наш початок. Наше ім’я – «Веселочка»!

Ведуча йде за куліси, відкривається завіса, хор все стоїть, в них в руках веселкові стрічки, починають співати.

1. Пісня “Гімн Веселочки”, у виконанні хору

Весело «Веселочка» барвами дзвенить,
Нас вона зібрала у щасливу мить.
Ми вчимося співати і дружити в ній,
Відкриваєм двері у світ прекрасних мрій.
Приспів:
«Веселочка», «Веселочка», ти — наш рідний дім,
Тут затишно і радісно нам усім-усім.
«Веселочка», «Веселочка», сяй нам у житті,
Ти — наша зірка світла на творчім путі.
Хай летить над світом пісня голосна,
В кожному серденьку проросте вона.
Ми — майбутнє України, діти сонячні,
Ми — таланти твої, рідна «Веселочка».

Виходить ведуча до хору збоку.

Ведуча. Доброго вечора, друзі! Сьогодні наш зал дихає особливою енергією, адже тут зібралася велика родина Народного вокального колективу «Веселочка». 30 років — це не просто ювілей. Це тисячі доль, об’єднаних

однією мелодією. Ми вдячні кожному, хто розділяє з нами цю мить. Ми починаємо подорож сторінками нашої історії, де кожна пісня — це сповідь, а кожен звук — доказ того, що справжнє мистецтво не має меж. У нашому Альбомі музика живе в кожному слові та мрії. Слухайте... вона вже звучить у ваших серцях.

2. Пісня «Коли музика звучить», у виконанні хору.

1. Музика живе в мріях і думках, мовчанні і слові.

Музика живе в наших почуттях тривоги й любові.

І коли звучить вона, зупиняється час,

Все народжується знов, ніби вперше кожен раз.

Приспів:

І про все забувається,

Лиш любов залишається.

Затихає все, замовкає все,

Завмирає все на землі,

Коли музика звучить.

2. Може і давно сивіє печаль у когось на скронях.

Може із дощу або із сльози краплина в долонях.

Може ще початком буде кінець,

І настане свято для наших сердець.

Приспів.

Після пісні «Коли музика звучить» хор іде. Ведуча залишається біля Альбому. Вона намагається його відкрити, але звучить музичний акцент (стоп-кран), і сторінка не піддається. З різних куліс виходять чотири старші нотки.

Червона ДО *(суворо, кладе руку на Альбом)***.** Хвилинку! Ви хочете просто перегорнути тридцять років одним порухом? Так не піде. Альбом не відкриється, поки ми не з’ясуємо, з чого все почалося.

Ведуча: Я просто веду концерт згідно зі сценарієм... А ви, я так розумію, — ті самі ноти, з яких написана «Веселочка»?

Помаранчева РЕ: Так і ми не дозволимо розповідати про наш дім сухо й офіційно. Нам тут бракує драйву та живих емоцій, а ви починаєте так спокійно!

Жовта МІ: Бо «Веселочка» — це передусім краса! Аню, ви ж не знаєте, скільки годин ми виставляли цей софіт і підбирали ці образи. Історія має бути ідеальною, як на картинці!

Зелена ФА: Дівчата, зачекайте... Історія — це не картинка і не драйв. Це душа. Я тут, щоб ми не забули про коріння, про ту ніжність, з якої ми виросли.

Ведуча: Я бачу, у кожної з вас свій погляд на наш Альбом. Ви вже починаєте сперечатися, а ми ще навіть не відкрили першу сторінку! То з чого ми почнемо цей ювілейний літопис, щоб кожна з вас була задоволена?

Червона ДО. Почнемо з фундаменту – 1995 рік, Заслужений діяч культури України, Жанна Бурчак не просто зібрала дітей, вона створила ансамбль, який вперше виступив 7 березня 1996 року на сцені БДЮТ “Дивоцвіт”. Вона заклала ту саму творчу дисципліну, на якій досі тримається звучання «Веселочки». Це наше суворе «До». Наш корінь.

Жовта МІ. Ой, знову ти про дисципліну! Це ж було про любов! Про те, як малеча вперше виходила на сцену з отакими величезними бантами!

У цей момент на сцену виходять діти молодшої групи. Нотки допомагають їм, але роблять це по-різному: ДО рівняє стрій, МІ поправляє банти.

Зелена ФА. Саме так. Це про те, як у маленькому серці народжується велика музика.

Ведуча. Тоді не будемо сперечатися. Якщо ми кажемо про витоки, то найкраще про них розкажуть ті, хто сьогодні робить свої перші кроки в родині «Веселочки». Коли вони співають — починається справжнє життя.

3. Пісня “Коли співають діти”, у виконанні молодшої групи

Мрія в нас єдина: пісню заспівати

Про життя щасливе, зоряне, ясне!

Хай летить на крилах пісня наша щира,

Золоте дитинство наше осяйне!

Приспів:

Коли співають діти - майбутнє є в країни!

Дитяча щира радість усіх нас зігріва!

Талановиті діти у нашім краї ріднім!

Погляньте, як багато таких як ти і я!

Пісню нашу дружню хай почує вітер,

І несе далеко у чужі краї!

Хай долає пісня межі на планеті

І єднає пісня всіх дітей землі!

Приспів:

*Після пісні «Коли співають діти» малеча йде зі сцени. Ведуча та старші нотки (**ДО, РЕ, МІ, ФА**) знову збираються біля Альбому. Ведуча хоче гортати далі, але звучить динамічний музичний ефект — на сцену «залітають» менші нотки: **Блакитна СОЛЬ**, **Синя ЛЯ** та **Фіолетова СІ**.*

Блакитна СОЛЬ *(вбігає зі смартфоном, знімаючи всіх).* Ой, ну я так і знала! Аню, закривайте цей архів! Кому зараз цікавий 96-й рік? «Веселочка» сьогодні — це мільйони переглядів і тренди! Я — СОЛЬ, і я вимагаю, щоб Альбом став інтерактивним! Більше хайпу!

Синя ЛЯ *(холодно перериває її).* Тихіше, СОЛЬ! Твої тренди — це пил, якщо в них немає вокальної чистоти. Я — ЛЯ, і я не дам гортати сторінки, поки ми не переконаємось, що кожен звук у цьому Альбомі ідеальний. Дисципліна ДО — це добре, але без майстерності вона нічого не варта!

Фіолетова СІ *(безтурботно крутиться між ними).* А я — СІ! І мені просто хочеться знати, що там далі! Давайте швидше, там же стільки всього цікавого, а ви тут застрягли!

Червона ДО *(суворо до менших).* Ви ще занадто малі, щоб вчити нас! Наша історія тримається на порядку!

Помаранчева РЕ *(вибухає).* Та на якому порядку? На драйві вона тримається! *(До Ведучої.)* Аню, скажіть їм — якщо ми зараз не додамо вогню, глядачі просто заснуть над вашими мемуарами!

Жовта МІ *(категорично).* Я протестую! Ви перетворюєте ювілей на базар! Де естетика? Де стиль?

Ведуча *(намагається вклинитись).* Дівчата, зупиніться! Поки ви ділите сцену, ми стоїмо на місці! Ви всі — «Веселочка», але зараз ви просто сім різних звуків, які не чують один одного!

Блакитна СОЛЬ *(до Ведучої).* О, класна фраза для сторіз! *(До ноток.)* А ну, розійдіться, зараз середня група покаже, як треба хайпувати!

Виходить середня група

Синя ЛЯ *(прискіпливо).* Вони покажуть не хайп, а професійне виконання!

Червона ДО *(командує).* Вони покажуть стійкість і дисципліну!

Ведуча *(зітхаючи, до залу).* Як бачите, домовитись нам сьогодні буде непросто... Але поки наші Нотки з'ясовують, хто головніший, середня група вже готова довести свою правду. Кожен із них шукає своє щастя в цій пісні, а ми — спробуємо не розірвати наш Альбом остаточно! «ПІСНЯ ЩАСТЯ»!

4. Пісня "Пісня щастя", у виконанні середньої групи.

Де б не був ти, у яких краях,
І куди б не повернув твій шлях,
Але в серці завжди світло неси,
Хай вогонь не гасне у твоїх очах!
Головне, надію не втрачай,
Про добро в житті не забувай,
До своєї мети впевнено йди,
Разом з нами пісню щастя заспівай!

Приспів:
Нумо! Гей! Гей! Гей!
З нами заспівай!
Гей! Гей! Гей!
Свою мрію не втрачай!

Гей! Гей! Гей!

Хай летить за небокрай!

Світу свою радість передай!

А якщо не весело тобі

І самотньо стане на душі.

Навкруги озирнись і посміхнись,

Пісня щастя хай крокує по землі!

Після №4 «Пісня щастя» енергія затихає. Світло на сцені стає глибоким, контурним. Виходить ведуча.

Ведуча. За ці тридцять років ми бачили, як вихованці колективу “Веселочка” з маленьких, несміливих «ноток» ставали справжніми титанами. Тими, хто не ховається від викликів долі, хто тримає над нами небо своєю працею та вірою. Є люди-зорі, що спалахують і гаснуть... а є люди-герої, чиї імена навічно вписані в Альбом нашої долі. Сьогодні «Веселочка» співає про силу, яку неможливо зламати.

5. Пісня “Люди”, у виконанні старшої групи

Ти питав мене чи буду |

Вірити в людей? |

Я буду, бо є люди, |

Що живуть задля людей! | (2)

Люди-тополі в полі хитаються... |

Люди без волі в нори ховаються... |

Люди-каштани, впадуть - розсипаються... |

Люди-титани в серцях залишаються!.. | (2)

Приспів.

Люди, мов зорі, світять і падають... |
Люди-мозолі про себе нагадують... |
Люди без долі блукають і маяться... |
Люди-герої в серцях залишаються!.. | *(2)*

Матінка земля тримається на тих, |
Хто віддає серця за рідних і близьких! |
Матінка земля тримається на тих, |
Хто віддає серця свої для всіх!..

Зелена ФА. Які ж вони красиві і впевнені в собі, ці такі вже дорослі вихованки “Веселочки”. Вони так багато знають, пам’ятають, розуміють. А для малюків, які щойно прийшли до нашої «Веселочки», Україна — це мамина обійми та сонце над нашим залом. У їхніх очах — чиста надія нашого колективу. Іншої землі не треба, бо в кожному маленькому серці вона — одна!

6. Пісня “В серці ти одна”, у виконанні молодшої групи.

Подивись наліво, подивись направо - то моя Вкраїна, то моя земля,
Ніжна і красива, калиною славна, найдорожча в світі рідная моя!
Синє-синє небо, сонце як весна,
Іншої не треба - в серці ти одна!
Подивись наліво, подивись направо, хай радіє серце, сповнене звитяг,
Хай лунає світом "Україні слава!" і крокує світом жовто-синій стяг!
Синє-синє небо, сонце як весна,
Іншої не треба - в серці ти одна!
(виходить Червона ДО та звертається до ведучої)

Червона ДО. Пропоную повернутися до історії. Нових злетів і вершин колектив досягнув під керівництвом чудової, творчої Вікторії Крастиченко – хормейстера, вокаліста, людини, яка завжди йшла вперед не знаючи жодних перешкод. За її роки роботи “Веселочка” брала участь в багатьох фестивалях

та конкурсах, також багато подорожували: Болгарія, Греція, Чехія, країни Балтики, міста України. Колектив налічував 6 різновікових груп та хор.

Ведуча. І сьогодні Вікторія Василівна надіслала листа з привітаннями та зверненням до теперішніх вихованців рідної “Веселочки”. Я запрошую директорку Бориспільского БДЮТ “Дивоцвіт” Наталію Тименко зачитати його.

Директор зачитує лист від Крастиченко

Червона ДО. Вікторія Крастиченко завжди прививала любов до української пісні та роду, адже «Сила роду» — це не просто спів, це характер нашої «Веселочки». Від матері до доні, від батька до сина —”Веселочка” тримає цей стрій уже тридцять років! Пам’ятайте, чиїх батьків ви діти! Будьте гідними свого роду і свого колективу. Для вас лунає пісня «СИЛА РОДУ»!

7. Пісня “Сила роду”, у виконанні середньої групи.

Приспів: Від матері - до доні

Від батька, і до сина

Воля росте у лоні

І множить нашу силу

Квітуча і зерниста

Свята земля нам родить

Ми всі одне намисто

І чорнобривці сходять

1. Козаки нівроку

Міць мого народу

Боряться з пітьмою

За нашу свободу

А як зійде сонце

Заспіваєм оду

Ми не ликом шиті

З нами сила роду

Приспів

2. Лину я душею

До рідного краю

Де би не бувала

Кращого немає

Вишита сорочка

Щит мого народу

Знає син і дочка

З нами сила роду

Приспів

Брідж: Пташечко, лунає з темряви щебет

Ангели закрили крилами небо

Рідная, лети до світла на волю

Як один ми станем всі за тобою

Приспів

Після №7 «Сила роду» світло плавно згасає до глибокого синього. Нотки виходять дуже повільно.

Помаранчева РЕ. Знаєте... за тридцять років ми звикли, що наш Альбом — це тільки свято. Але життя пише свої сторінки. І сьогодні деякі з них — неймовірно важкі. Це історія про тих, кого ми любимо. Про батьків наших дітей, про близьких і друзів нашої «Веселочки», чиї життя обірвалися занадто рано. Тепер вони — наш біль і наша вічна пам'ять.

Ведуча: Кажуть, ті, хто йде від нас, стають ангелами. Вони просто хочуть, щоб ми продовжували жити, дихати і співати тут, у нашому рідному залі. Жодна вокальна школа не навчить, як співати, коли на очах сльози. Але ми маємо бути сильними. Маємо бути голосом тих, хто вже не зможе заспівати з нами на цьому ювілеї.

Фіолетова СІ *(виходить вперед).* Наше світло не має згаснути. Ми обіцяємо берегти пам'ять про кожного. Заради них... і заради нашого майбутнього.

хвилина мовчання

Нотки завмирають у почесній варті. Ведуча підходить до Альбому.

Ведуча. Сьогодні кожна нота «Веселочки» — це молитва. Ми об'єднуємо наші серця, щоб цей голос почули там, вище хмар. Допоки ми пам'ятаємо — вони поруч. Допоки ми співаємо — вони живуть у наших піснях.

8. Пісня "Нашим героям", у виконанні старшої групи.

1. Обірвалося життя, обірвалося умить,
Вже душа у небо летить.
Молоді і повні сил полягали до могил
Замість того, щоб далі жить.
приспів:
Вони прилетять ангелами з небес,
Вони прилетять, щоб захистити нас,
А ми ніколи не забудем тих кривавих днів,
України втрачених синів,
А ми ніколи не забудем тих гірких смертей,
України втрачених дітей.
2. Вибрав Бог саме їх з-поміж інших усіх
І забрав в обійми свої.
Полягти у бою за вітчизну свою –
То найбільша честь на землі.
приспів:
Вони прилетять ангелами з небес,
Вони прилетять, щоб захистити нас,
А ми ніколи не забудем тих кривавих днів,
України втрачених синів,
А ми ніколи не забудем тих гірких смертей,
України втрачених дітей.
3. Щоб не марно пролилась молода їхня кров, -
Об'єднаймо наші серця.
Через гнів, через страх, через біль в очах

Треба далі йти до кінця.

приспів:

Вони прилетять ангелами з небес,

Вони прилетять, щоб захистити нас,

А ми ніколи не забудем тих кривавих днів,

України втрачених синів,

А ми ніколи не забудем тих гірких смертей,

України втрачених дітей.

Після №8 тиша. ***Жовта МІ*** *робить крок до центру, її голос звучить не так примхливо, як на початку, а з надією.*

Жовта МІ *(дивлячись на Альбом).* Дивіться... Альбом знову почав дихати. *(До інших ноток.)* Дівчата, колір повертається! Нам не можна застигати в тіні. Краса має силу лікувати, і зараз вона нам потрібна як ніколи.

Блакитна СОЛЬ *(повільно піднімає телефон, але вже не для хайпу, а просто щоб зафіксувати мить).* Знаєш, МІ... ти права. Навіть у найтемніші часи хочеться бачити світло.

Помаранчева РЕ *(тихо, пробуючи ритм).* І рух... Нам усім зараз потрібен хоча б один крок вперед. Щоб серце знову почало битися в такт весні.

Жовта МІ *(вже впевненіше).* Тож давайте наповнимо цю сторінку світлом! Наш виступ прикрашають друзі з Народного хореографічного колективу **«Радість»**, щоб разом із нашою «Веселочкою» зустріти ювілейну весну.

Помаранчева РЕ. Коли пісня народжує танець — життя триває. На сцені **«ВЕСНЯНИЙ ВАЛЬС»**

9. Пісня "Весняний вальс", у виконанні середньої групи та хореографічний супровід НХА "Радість"

Навесні, коли проліски перші зітхають,

І птахи повертаються з теплих країв,

Всі слова, що у серці своєму тримаю,

Я скажу рідній мамі своїй дорогій!

Приспів:

Хай навколо мете,

Вітер хвилями б'є,

Повертаюсь до тебе

З розлуки!

Дяка Богу за те

Що у мене ти є,

Я цілую натруджені руки!

Навесні, коли сонечко лагідно світить,

І цвітуть перші проліски в тихім гаю,

Обійму я тебе, найдорожчу у світі,

І скажу, як тебе я, рідненька, люблю!

Приспів

Фінал вальсу згасає. Світло стає м'яким, зосередженим на авансцені. ***Зелена ФА*** *підходить до Альбому, її голос звучить дуже ніжно.*

Синя ЛЯ. Знаєте... справжня гармонія — це не просто чистий звук. Це коли ти чуєш голос рідної людини. І в цьому голосі — весь твій світ і весь твій захист. Найважливіша нота в нашому Альбомі — це та, яку ми співаємо мамі чи татові. Та щирість, яку не виміряти жодною партитурою.

Ведуча. Ці сторінки ми гортаємо не розумом, а серцем. Дорогі наші батьки... Ця пісня про вас. Про те щастя — просто знати, що ви поруч. Присвята для вас у виконанні Народного вокального колективу «Веселочка» та солістки Софії Чурпіти.

10. Пісня "Тепло слів" у виконанні середньої групи та солістки Софії Чурпіти

Іноді здається, що життя, як вода

І коли не чую голос твій – це біда.

Мамо, я так хочу посмішку твою бачити

Завжди, бо для мене щастя – це є ти, це ти.

Приспів:

Подзвони мені, заспокой

І скажи мені: "Я з тобою".

Чути голос твій важливо,

Бо твоя любов – це диво.

Тато, я так хочу бути там, де є ти,

Твої рідні очі завжди бачити, завжди.

Мамо, я не вмію без тепла слів твоїх,

Ти у мене в мріях і в думках моїх.

Після пісні «Тепло слів» солістка залишається у промені світла.На сцену виходить ведуча.

Ведуча: Тридцять років мами і тата «Веселочки» ділять із нами кожну репетицію, кожне хвилювання перед виходом на сцену і кожну перемогу. Дякуємо за ваше терпіння і безмежну любов, що дає нашим дітям крила. Запрошую на сцену Директорку БДЮТ “Дивоцвіт” Наталію Тименко та голову батьківського комітет колективу Тетяну Кононенко.

(слова подяки, вручення подарунку від батьків колективу. Всі йдуть зі сцени, вибігають нотки)

Синя ЛЯ. Ви чули? Це те, про що я казала. Кожна нота — на своєму місці. Коли голос такий чистий, він справді може підняти над землею. Це і є найвища майстерність нашої «Веселочки».

Блакитна СОЛЬ *(підходить з іншого боку, перевіряючи щось у телефоні).* ЛЯ, ну знову ти за своє! Майстерність — це круто, але подивись на зал! Люди затамували подих не через твої партитури, а тому що це — справжнє диво. Це щирість, яка зараз «залетить» у кожне серце, навіть без жодного вай-фаю.

Ведуча *(усміхаючись до ноток)*. Ви знову сперечаєтесь про техніку та віру, а правда — вона десь посередині. У кожному нашому вихованці живе те саме світло, що пробиває будь-яку темряву. І сьогодні воно розправляє крила.
На сцені — Каріна Степанець. **«КРИЛА ЯНГОЛА»**

11. Пісня "Крила янгола", у виконанні солістки Каріни Степанець та хореографічний супровід солістки НХА "Радість" Ніки Дацун

Глянь у дзеркало, і відчуй проміння у душі
Бо життя-це диво
Посміхнись, і нехай із неба йдуть дощі
Дочекайся кінця, вийде промінь сонця
Час долає все.
Приспів:
Запитай мене куди тече життя
Там де падає зоря у небуття
Ти відкрий у синім небі два крила
І відчуй у серці сяйво янгола
Часте дихання, боємося ми стихій життя
І шукаєм тиші.
Знаю я,поки снігом вкрита вся земля
Дочекаюсь весни і покличу у сни
Бо він змиє все.

Червона ДО. Поки ви ділите популярність і красу, ви забуваєте про головне. Пам'ять — це не просто сторінка в Альбомі, це фундамент нашої **«Веселочки»**. І якщо ми втратимо цей зв'язок, то гріш ціна всім нашим пісням. Бо кожен голос у цій залі — це пам'ять, яку ми бережемо тридцять років. Тож, **«НЕ ЗАБУДЬ»**.

12. Пісня "Не забудь", у виконанні старшої групи

1. Не забудь, яка стрімка

Людської пам’яті ріка...
Не забудь, яка гірка
Любов між нами –
В самоті блука,
В далині зника
Поміж берегами.

Не забудь моїх очей
В тужливій темряві ночей.
Не мовчи, о, не мовчи –
Моє ім’я ти
Вічно шепочи,
Вічно шепочи,
Щоби не забути.

Приспів: Не забудь – сніги впадуть,
Літа з водою одпливуть...
Хоч в думках зі мною будь.
Не забудь, не забудь.

2. Одізвись мені колись,
Луною в серці одізвись,
Чи приснись, бодай приснись
Дощем травневим,
Зіркою в очах,
Птахом в небесах,
Цвітом яблуневим.

Пам’ятай, що з летом днів
Виходить пам’ять з берегів,

Хоч в думках зі мною будь –

Не забудь, не забудь!

Після «Не забудь» світло миттєво змінюється на динамічний неон. ***Блакитна СОЛЬ*** *вилітає на авансцену, вона вся в русі, телефон у руках.*

Блакитна СОЛЬ. Бачите? Пам'ять не заважає нам бути яскравими! Навпаки, вона дає нам силу створювати нове. Аню, гортайте швидше! Тут починається сторінка, яка назавжди змінила звучання нашої «Веселочки»! Це був справжній виклик — поєднати нашу вокальну школу з сучасним ритмом!

Ведуча. Справді, СОЛЬ, кожна історія має момент, коли традиція отримує нове дихання. Поряд з Жанною Іванівною завжди була неймовірний акомпаніатор, творчий музикант Олена Вишняк. Вона була тим фундаментом, на якому трималися сотні наших перемог — спочатку як концертмейстер, а згодом як керівник. А справжній талант завжди шукає нові обрії. Олена Олексіївна відчула пульс часу і створила унікальний експеримент, який став нашою новою візитівкою — групу «Cherry-berry».

Блакитна СОЛЬ. Вона вчила, що бути сучасним — це вміти передати тепло серця через сучасний біт. І сьогодні цей драйв — її особливий дарунок нашому спільному ювілею. «Веселочку» вітають вихованці вокальної групи **«CHERRY-BERRY»**!

13. Пісня "День Народження" у виконанні вокальної групи "Чері бері"

І я, і я, і я, і я

Вас вітаю я.

І куп.

Зранку сонце сія,

Рада вся дітвора,

І лунає наш сміх,

Привітаємо всіх.

Приспів:

В день народження

Ля-ля-ля-ля

Вас вітаю я

І я, і я.

ІІ куп.

Миру, сонця й тепла

Кожен з нас побажа

Ще й здоров'ячка, сміх,

Поцілунків від всіх.

ІІІ куп.

Скажем Вам без прикрас,

Що напевно без Вас,

Не радіє Земля

І я, і я.

IV куп.

Цей святковий пиріг

Ми розділим на всіх.

Побажань тисячі

Від дітей і батьків.

Після Cherry-berry світло різко змінюється: неон зникає, залишається лише елегантний глибокий промінь. На авансцену витончено виходить ***Жовта МІ****, поправляючи уявну сукню або рукавички.*

Жовта МІ Драйв — це весело, не сперечаюся. Але справжній стиль «Веселочки» — це коли від першого звуку по шкірі йдуть мурахи. Зараз я відкрию сторінку, де панує чиста краса. Тут не потрібні зайві ефекти, бо голос — це і є найголовніша прикраса нашого Альбому.

Ведуча. Софія Чурпіта — втілення того, як у нашому ансамблі вчаться не просто співати, а проживати музику кожним нервом. Солістка Народного вокального колективу «Веселочка» — Софія Чурпіта!

14. Пісня "Come saprei" у виконанні солістки Софії Чурпіти

Come saprei

Capire l'uomo che sei

Come saprei

Scoprire poi

Le fantasie che vuoi

Io ci arriverei

Nel profondo dentro te

Nei silenzi tuoi

Emozionando

Sempre più

Come saprei

Stupire l'uomo che sei

Quando stai lì

E non sai

Che voli prendere

Come saprei

Richiamare gli occhi tuoi

Incollarli ai miei

Emozionando sempre più

Nel mondo che

Solitudini ci dà

Perché non resti un po' con me?

Come saprei

Amarti io

Nessuno saprebbe mai

Come saprei

Riuscirci io

Ancora non lo sai

Io ci metterò

Tutta l'anima che ho

Quanta vita sei

Da vivere adesso

Come saprei

Io vorrei che fosse già pelle

Il contatto che c'è

Io vorrei che fossero stelle

Ogni volta con te

Come saprei

Amarti io

Nessuno saprebbe mai

Come saprei

Riuscirci io

Ancora non lo sai

Io ci metterò

Tutta l'anima che ho

Quanta vita sei

Da vivere adesso

Come saprei

Quanto amore c'è

Pronto a scoppiare in me

Quanta vita sei

Da vivere adesso

Sì, adesso

Come saprei

(Після виступу Софії Чурпіти світло стає теплішим і масштабнішим. ***Помаранчева РЕ*** *вилітає на сцену, вона в захваті, енергія б'є через край.)*

Помаранчева РЕ. Дівчата, та ви подивіться на них! Це ж наш золотий фонд! Наші випускники! Я пам'ятаю їхні перші кроки в нашому класі, коли вони ще нот не знали, а сьогодні вони тримають зал, як справжні зірки! Оце я розумію — вогонь «Веселочки», який не згасає через роки!

Червона ДО. Справді, РЕ, за ці тридцять років наш колектив випустив у світ сотні талановитих сердець. І сьогодні вони знову вдома. Це і є наша найбільша перемога — ваша вірність рідній сцені та наставникам. Бо з «Веселочки» не йдуть назавжди, сюди повертаються, щоб просто сказати «дякую» своєю піснею.

Помаранчева РЕ: Зустрічайте випускницю, солістку, чий голос торкається самої душі — Анастасія Бендик, з піснею **«МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ»**.

15. Пісня "Материнська любов" у виконанні випускниці Анастасії Бендик

Від порога дитинства
У далекі світи
Пролітають птахами
Дні за днями роки
Та куди б не занесли
Мене долі-дороги
Скрізь мене згорівала.
Твоя вірна любов
Вона вчила любити
Найдорожче у світі
Рідну матінку-землю
Вона вчила любить
Твоя любов
Дає мені наснагу
Твоя любов
Веде в незнаний світ
Так буть вовік
Благословенна мати
Твоя любов
Вчить, як у світі жить
І куди б не занесли

Мене долі-дороги

До батьківської хати

Вічно кличуть мене

Твої стомлені руки

Такі ніжні, ласкаві

Твоя вірна, безмежна

Материнська любов

Після Насті Бендик світло тепле. Ведуча *на авансцені.*

Ведуча. Дякуємо, Анастасіє! Твій голос — це тепле світло, яке назавжди залишається в душі нашої **«**Веселочки**»**.

Виносять піаніно.

Ведуча. Зараз слова стають зайвими. Історію нашого тридцятирічного шляху розповість магія дотику до клавіш. Це дихання музики, яке ми вперше відчули тут, на репетиціях у нашому залі… Зустрічайте випускник Народного вокального ансамблю «Веселочка», один з найкращих солістів колективу, окраса і гордість кожного свята, заходу, концерту — Дмитро Швачко. «ЕЛЕГІЯ». Автор пісні Ігор Мамушев. Акомпонує Ірина Попова.

16. Пісня "Елегія", виконує Дмитро Швачко, акомпанує Ірина Попова

Після «Елегії» світло стає теплим, бурштиновим. Нотки виходять із особливим настроєм — вони ніби зустрічають свою «старшу сестру». ***Блакитна СОЛЬ*** *та* ***Зелена ФА*** *стають біля Альбому.*

Помаранчева РЕ *(з гордістю).* Ви бачили цей рівень? Але зараз... зараз сторінка, яку ми чекали весь вечір. Бо ця людина для нас — як орієнтир.

Зелена ФА *(ніжно).* Знаєте, у музиці є «абсолютний слух», а в нашому ансамблі — «абсолютна вірність». Колись вона прийшла сюди дитиною, ввібрала кожну пораду вчителів, вирішивши пов'язати своє життя з професією педагога, отримала ступінь магістра вокального мистецтва. Пройшла шлях від учасниці до фіналістки фестивалю "Червона рута". А сьогодні — сама веде нові покоління до перемог.

Ведуча *(виходить наперед).* Яна Новоселецька. Це ім'я — символ того, як талант, виплеканий у наших стінах, стає великим мистецтвом. Вона — наша гордість, випускниця, яка залишилася частиною нашої великої родини. Сьогодні вона для нас — і колега, і наставниця, і неймовірна артистка.

Помаранчева РЕ *(енергійно).* І подивіться, як символічно! Поруч — той самий творчий тандем. Пісня "Теплі кольори" у виконанні Яни Новоселецької, акомпонує Олена Вишняк. Автор слів Наталія Левчук, автор музики Юрій Бурчак.

17. Пісня "Теплі кольори", виконує Яна Новоселецька, акомпанує Олена Вишняк

1. Я намалюю теплі кольори
У чистім небі райдуги намисто
І сонця схід, що ранньої пори
Полум'яніє обрієм вогню

І сонця схід, що ранньої пори
Полум'яніє обрієм вогнисто.

Приспів:
Теплі кольори, промінь золотий
Сонячну мрію ніжно лелію
Серце своє їм віддам. /2 р

2. Я намалюю теплі кольори
Хай рум'яніє хліб на рушникові
Багряне листя падає згори
І ніжно линуть дзвони малинові. /2р.

Приспів

3.Я намалюю свій затишний світ

Свою синицю в небі на долоні

І щоб крізь зелень яблуневих віт

Мені всміхались яблука червоні. /2 р.

Куліси закриваються. Яна лишається на сцені. За кулісами оркестр займає свої місця.

Ведуча. У нашому «Дивоцвіті» ми завжди відчуваємо цю підтримку. І я хочу запросити до слова людину, яка своєю вірою та працею щодня створює захист для тисяч дитячих талантів. До вітального слова запрошується директор Бориспільського будинку дитячої та юнацької творчості «Дивоцвіт» — **Наталія Тименко**.

(Виступ Наталії Тименко)

(-НІ вручає Вишняк квіти під час оголошення оголошення,

-викликає Жанну Бурчак, Яна залишається на сцені

-вітання від НІ Веселочки та подарунок

- викликає Катерину Степанівну???

-грамота мамі КОНОНЕНКО)

Ведуча. Сьогодні голос стає стихією! Зустрічайте міць живого оркестру та неймовірну силу нашого Народного вокального колективу **«Веселочка»**! **ЗУ-СТРІ-ЧАЙ-ТЕ!!!** Випускниця колективу **Юлія Коцепуп** та оркестр хорової акапели “Барви України”!

18. Пісня “Гиля гиля, сірі гуси”, у виконанні випускниці Юлії Коцепуп, акомпонує оркестр

Гиля, гиля, сірі гуси,

Не колотІть води.

Посватали дівчиноньку,

Плаче козак молодий.

Не плач, не плач, козаченьку.

Не плач, не плач, не журись.

Як я сяду до посагу –

Прийди, серце, подивись.

Ой не прийду, дівчинонько,

На твій посаГ дивитись.

Краще піду в синє море

В бистру річку втопитись.

Не топися, козаченьку,

Не топися, молодий.

Кажуть люди, сама знаю,

Що ти мене не любив.

Оркестр бере коротку паузу. Світло глибоке червоне та синє. ***Червона ДО*** *виходить на авансцену, вона стримана та урочиста.*

Жовта МІ. У нашому Альбомі є пісні-символи. Сторінка, де переплітається червоне і чорне — наша любов і наша доля.

Ведуча. За тридцять років наш колектив вишив цілу галерею людських доль. І сьогодні ми запрошуємо того, хто передасть цю глибину кожним акордом. Гордість нашої родини, випускник «Веселочки» — Дмитро Швачко! Легендарні «ДВА КОЛЬОРИ»!

19. Пісня "Два кольори" у виконанні Дмитра Швачка, акомпанує оркестр

Як я малим збирався навесні

Піти у світ незнаними шляхами,

Сорочку мати вишила мені

Червоними і чорними нитками.

Два кольори мої, два кольори,

Оба на полотні, в душі моїй оба,

Два кольори мої, два кольори:

Червоне — то любов, а чорне — то журба.

Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої пороги,
Переплелись, як мамине шиття,
Мої сумні і радісні дороги.

Мені війнула в очі сивина,
Та я нічого не везу додому,
Лиш горточок старого полотна
І вишите моє життя на ньому.

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне — то любов, а чорне — то журба.

Нотки виходять у центр. Вони врівноважені та горді. ***Помаранчева РЕ*** *виходить наперед, вона виглядає незвично спокійною, але її очі сяють від захвату.*

Червона ДО. Затамуйте подих... Зараз Альбом відкриває свою найголовнішу таємницю. Це історія про те, як велике коріння дає життя молодим пагонам. Дивіться уважно: перед вами — живий ланцюг, де знання перетворюються на долі, а дитячі мрії — на велике мистецтво!

Нотки розступаються, створюючи коридор. Ведуча виходить на авансцену під золотаве світло оркестру.

Ведуча *(емоційно.)* У кожної долі є свій витік. Сьогодні ми бачимо справжнє диво: як зерно любові, що сіється вже тридцять років, розквітає неймовірними голосами. Це мить, коли перший вчитель стоїть пліч-о-пліч зі своїми вихованцями — тими, хто став гордістю країни і хто сьогодні сам веде «Веселочку» вперед. Заради нашої землі та нашої незламної сили! На сцені — незламна єдність наставника та її учениць! Жанна Бурчак, Яна Новоселецька та Анастасія Бендик! «СІК ЗЕМЛІ»!

20. Пісня "Сік землі", виконують Яна Новоселецька, Настя Бендик, Жанна Бурчак, акомпанує оркестр

1. П'є моє коріння сік землі

День лежить на білому крилі

Подих вітру схилює жита

Пролітають стомлені літа

Приспів:

З роду в рід кладе життя мости

Без коріння саду не цвісти

Без стремління човен не пливе

Без коріння сохне все живе

2. З нами у добрі і у журбі

Материнські очі голубі

Чарівлива пісня живить нас

І сумління сповідає час

3. Є в моїх садах мале село

Є криниця, чисте джерело

А коли вертаюсь я з доріг

Я цілую батьківський поріг

Після пісні «Сік землі» Анастасія йде зі сцени, Яна та Жанна залишаються, щоб сказати вітальні слова.

СЛОВО ЖАННИ ІВАНІВНИ та ЯНИ НОВОСЕЛЕЦЬКОЇ

(керівники йдуть під оплески вибігають нотки)

Зелена ФА. Ви чули?.. Це було так, ніби час зупинився. Коли випускники й наставники співають разом — Альбом наче сам гортає сторінки, і кожна з них сяє.

Червона ДО. Знаєте, я весь вечір вимагала дисципліни... Боялася, що без ладу все розсиплеться. Але зараз я побачила: наш справжній лад — це не в тому, як рівно ми стоїмо, а в тому, як ми відчуваємо одна одну.

Помаранчева РЕ *(підходить до ДО, кладе руку на плече).* А я зрозуміла, що мій драйв нічого не вартий, якщо він не спирається на твій фундамент. Тільки разом ми — справжня енергія.

Жовта МІ. А я нарешті побачила ідеальну картинку. І це не бантики чи світло софітів... Це очі дітей, які за лаштунками тримали один одного за руки перед виходом. Оце — справжнє мистецтво та краса.

Блакитна СОЛЬ *(повільно ховає телефон у кишеню).* Знаєте... я так хотіла зняти ідеальний тренд, щоб усі побачили, яка «Веселочка» крута. А потім зрозуміла: те, що відбувається тут, у залі — неможливо передати через екран. Це треба просто прожити разом із вами.

Синя ЛЯ *(до СОЛЬ).* Майстерність — це не тільки чиста нота, СОЛЬ. Це вміння вчасно замовкнути, щоб почути іншого. Сьогодні ми нарешті почули не себе, а наш спільний голос.

Фіолетова СІ *(стає в центр).* То ви більше не будете сперечатися, хто головніший?

Ведуча. Ні, маленька. Тепер ми знаємо: ДО — це наш корінь, РЕ — наше серце, МІ — наша врода, ФА — наша душа, СОЛЬ — наше сьогодення, ЛЯ — наша гордість, а СІ — наше світле майбутнє.

В цей момент хор починає виходити і ставати за нотками.

Ведуча *(підходить до Ноток, обіймаючи СІ).* Ви пройшли довгий шлях за цей вечір. Ви шукали правду в суперечках, а знайшли її в єдності. 30 років «Веселочки» — це не просто цифра в Альбомі. Це тисячі репетицій, сотні поїздок, сльози поразок і неймовірний смак перемог. Це Бориспіль, який співає нашими голосами.

Червона ДО. Ми — різні.

Блакитна СОЛЬ: Ми — яскраві.

Синя ЛЯ: Ми — професійні.

Зелена ФА: Ми — рідні.

Разом: Ми — Народний вокальний колектив «Веселочка»!

Ведуча:І сьогодні, коли сторінки нашого Альбому наповнені до краю, ми знаємо головне: наша сила в тому, що ми — разом. В одному ритмі з нашим містом, в одному серці з нашою країною. Зустрічай свій голос! Голос, який не зламати! Бо……

Усі Нотки (разом, в один голос): МИ З УКРАЇНИ!

(нотки йдуть, хор робить крок вперед, займаючи свої позиції)

21. Пісня "Ми з України" (хор)

Налетіла хижим птахом

Руйнівна ворожа сила,

Розтяла зірки над дахом,

Розправляє чорні крила.

Ворогів серця порожні,

Та встає з руїн країна –

Ми тепер непереможні!

Кожен більше, ніж людина,

Ми один за одного без слів,

На своїй ми стоїмо землі!..

Приспів:

Ми з України!

Серце велике, справжнє навіки!

Ми з України!

Нас не здолати - зламані ґрати!

Ми з України!

До перемоги наші дороги!

Ми з України!

Доля єдина - вільна країна!

Усередині і зовні

Стали мужні ми й міцніші,

Наші очі болю повні,

Наша зброя найсильніша!

Нас козацька міць гартує,

Нам Дніпро загоїть рани.

Добре буде все! Ти чуєш?

Україна нездоланна!

Ми один за одного без слів,

На своїй ми стоїмо землі!..

Приспів.

І побачать наші діти

Зелень київських каштанів,

Маріуполь буде жити,

Харків з попелу постане!

За село і місто кожне

Помстимося неодмінно,

Відсіч дати злу спроможні

Сини й доньки України!

Ми один за одного без слів,

На своїй ми стоїмо землі!..

Приспів.

Після «Ми з України» зал вибухає аплодисментами. Хор на сцені. Світло — біле та золоте. ***Помаранчева РЕ*** *вибігає наперед, заряджаючи зал енергією.*

Помаранчева РЕ *(голосно і радісно).* Наш Альбом заповнений! Але історія «Веселочки» не має останньої сторінки! Поки ми співаємо — ми живемо!

Ведуча: На сцені Народний художній колектив «Веселочка»! Солістка - **Яна Новоселецька! “Велична та могутня”**

22. Велична та могутня хор + керівник Яна Новоселецька

Велична та могутня Україно,

Залежною від інших Ти була.

Хотіли Тебе бачить на колінах,

Та вирватись з полону Ти змогла.

У тяжкому нелегкому двобої

Собі Ти незалежність здобула.

Колись була найменшою сестрою,

А від тепер Ти рівня всім сама!

Приспів:

Ти прекрасна, як сама весна,

Все в Тобі душі і серцю миле.

Де б не мандрувала в світі я,

До тебе повертаюсь, Україно.

І з тобою на усі віки

Наш Господь, що взяв тебе під крила.

Будь завжди по віку молода,

О, моя святая Україно!

Зимою наче наречена ти,

Весна запалює свічки каштанів,

Згинаються під колосом лани,

Лунає пісня над безмежним краєм.

Красу свою нащадкам збережи

Та добру славу здобувай невпинно.

І вільною лишайся назавжди,

Моя Ти рідна Ненько, Україно!

Приспів.

Будь завжди по віку молода,

О, моя святая Україно!..

Музика фінальної пісні затихає, але фон продовжує звучати урочисто. Нотки виходять на авансцену. ***Помаранчева РЕ*** *та* ***Зелена ФА*** *стоять по центру, маленькі* ***ЛЯ, СОЛЬ та СІ*** *— поруч з ними.*

Маленькі Нотки (ЛЯ, СОЛЬ, СІ) разом *(радісно).* Наша історія триває!

Ведуча *(виходить на центр, голос звучить масштабно і щиро).* Дорогі друзі! Сьогодні ми разом прожили ці тридцять років за ці години. Ми згадували, ми вірили, ми співали одним серцем. «Веселочка» — це не просто колектив. Це ми з вами! Це незламність нашої культури та невичерпна сила нашої пам'яті!

На наступні слова виносять торт під мелодію хепі бьоздей

Ведуча. Нехай цей вогонь творчості ніколи не згасає у ваших душах! Нехай кожна нота в нашому Альбомі буде переможною! Живіть, творіть і співайте так, щоб нас чуло саме небо! З ювілеєм, рідна! З днем народження!

Нотки та Хор *(разом)***.** ВЕСЕЛОЧКА**!** *(Малеча задуває свічки на торті.)*

Додаток 2. Афіша

Рис. 3.11. Афіша

Додаток 3. Фото

Рис. 3.12. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.13. Фото з концерту 22.04.2026

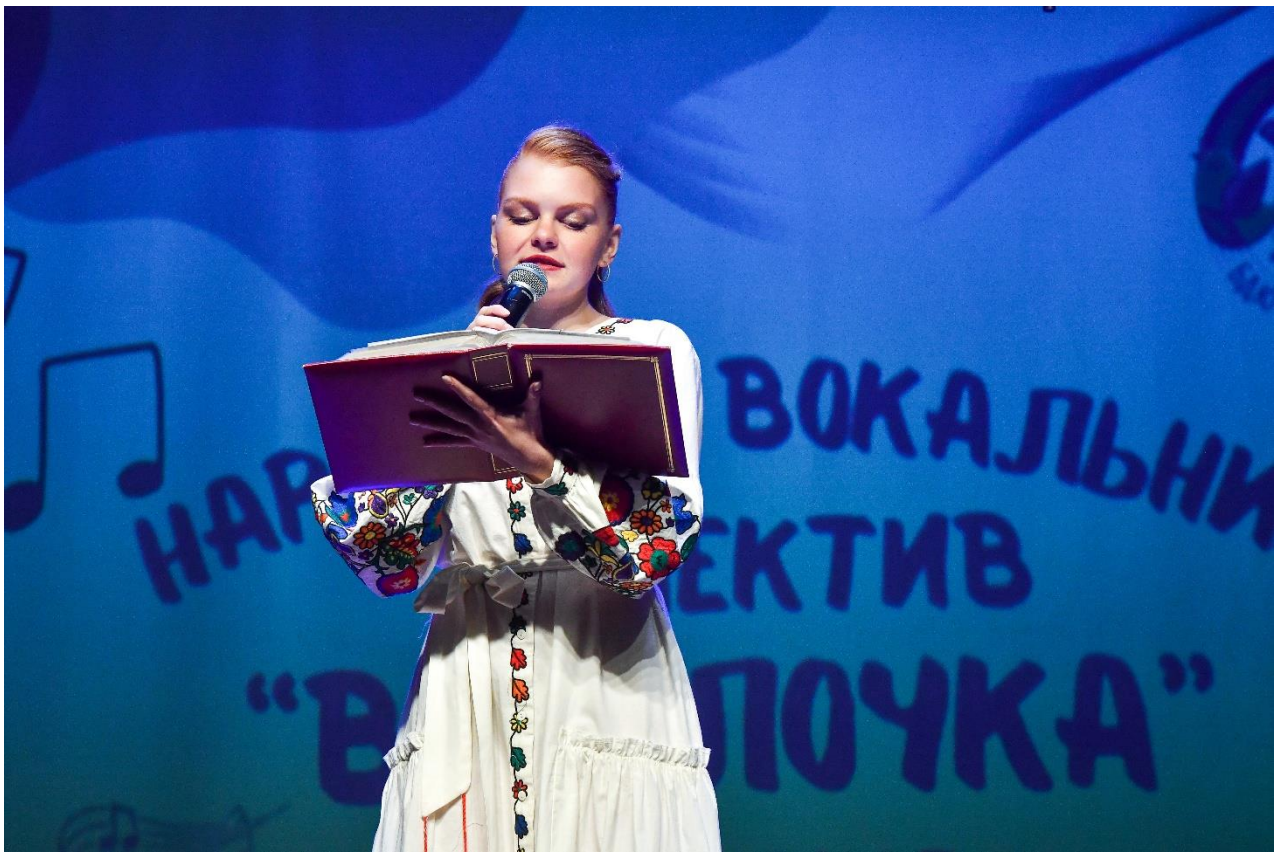

Рис. 3.14. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.15. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.16. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.17. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.18. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.19. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.20. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.21. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.22. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.23. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.24. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.25. Фото з концерту 22.04.2026

Рис. 3.26. Фото з концерту 22.04.2026